

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1329/2003 af 21. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 992/95 om fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter og fiskerivarer med oprindelse i Norge** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2003 af 25. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1331/2003 af 25. juli 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 124. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1332/2003 af 25. juli 2003 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 77. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1333/2003 af 25. juli 2003 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 296. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation 10
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1334/2003 af 25. juli 2003 om ændring af godkendelsesbetingelserne for en række tilsætningsstoffer til foderstoffer, der tilhører gruppen »mikromineraler«** 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1335/2003 af 25. juli 2003 om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾** 16
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1336/2003 af 25. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 2076/2002 for så vidt angår den fortsatte brug af de i bilag II anførte stoffer ⁽¹⁾** 21

Kommissionens forordning (EF) nr. 1337/2003 af 25. juli 2003 om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for køer og kvier af bestemte bjergracer i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98 kan imødekommes	26
--	----

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/549/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 17. juli 2003 om forlængelse af den i EF-traktatens artikel 95, stk. 6, fastsatte frist i forbindelse med de nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner, som Nederlandene har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4 ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2539)** 27

2003/550/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 22. juli 2003 om ændring af beslutning 2002/79/EF om særlige betingelser for indførsel af jordnødder og visse afledte produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Kina ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2602)** 39

2003/551/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 22. juli 2003 om ændring af beslutning 97/830/EF om ophævelse af beslutning 97/613/EF og fastsættelse af særlige betingelser for importen af pistacienødder og visse afledte produkter med oprindelse i eller hidrørende fra Iran ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2603)** 43

2003/552/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 22. juli 2003 om ændring af beslutning 2002/80/EF om særlige betingelser for import af figner, hasselnødder og pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Tyrkiet ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2604)** 47

2003/553/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 23. juli 2003 om støtteberettigede udgifter, som visse medlemsstater afholder i 2003 i forbindelse med indsamling og behandling af data, der er nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik (meddelt under nummer K(2003) 2629)** 51

2003/554/EF:

- * **Afgørelse nr. 2/2003 truffet af Det Blandede Udvalg EU-Schweiz af 15. juli 2003 om ændring af bilag II (social sikring) til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer** 55

Berigtigelser

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1319/2003 af 24. juli 2003 om fastsættelse af eksportrestitutionsforhold for mælk og mejeriprodukter (EUT L 186 af 25.7.2003)	61
--	----

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1329/2003**af 21. juli 2003****om ændring af forordning (EF) nr. 992/95 om fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter og fiskerivarer med oprindelse i Norge**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 992/95 af 10. april 1995 om åbning for forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter og fiskerivarer med oprindelse i Norge⁽¹⁾ er der åbnet fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter og fiskerivarer med oprindelse i Norge. Disse kontingenter blev indrømmet i henhold til overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge, som blev indgået den 14. maj 1973⁽²⁾.

(2) I en aftale i form af en brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Norge og godkendt ved Rådets afgørelse 2003/465/EF⁽³⁾ enedes de to parter om yderligere bilaterale handelsindrømmelser vedrørende landbrugsprodukter. I henhold til denne aftale har Fællesskabet forpligtet sig til hvert år på visse betingelser at åbne toldkontingenter til nultold for en række varer med oprindelse i Norge.

(3) De pågældende toldkontingenter bør således åbnes for perioden fra 1. januar til 31. december hvert år. I det første kalenderår, der anvendes i henhold til denne forordning, nedsættes hele den årlige mængde i forhold til den del af kontingenterperioden, der er forløbet inden åbningen af toldkontingenterne.

(4) Værdien af toldkontingenterne under løbenummer 09.0785 og 09.0786 skal omregnes til euro. Beløbene i euro skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om oprettelse af en EF-toldkodeks⁽⁴⁾, ved anvendelse af den kurs for den norske krone, der er offentliggjort den 1. oktober 2002 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁵⁾.

(5) Fra 1. januar 2004 skal toldkontingenterne for varer henhørende under KN-kode 0204 forvaltes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽⁶⁾. Toldkontingenterne for disse varer med oprindelse i Norge skal derfor kun forvaltes inden for rammerne af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 992/95 indtil slutningen af året 2003. For de resterende måneder i året 2003 bør det allerede forudses, for så vidt angår import af disse varer, at der forelægges et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2529/2001.

(6) Det er derfor nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 992/95 i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 992/95 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 i forordning (EF) nr. 992/95 tilføjes følgende stykke:

»4. Uanset bestemmelserne i stk. 3 skal importører af varer henhørende under KN-kode 0204 imidlertid forelægge et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16, stk. 1 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød^(*).

(*) EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.«

⁽¹⁾ EFT L 101 af 4.5.1995, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 3061/95 (EFT L 327 af 30.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 171 af 27.6.1973, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 48.

⁽⁴⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s.1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).

⁽⁵⁾ EFT C 235 af 1.10.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.

2) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

1. I 2003 nedsættes den årlige toldkontingentmængde indeholdt i forordning (EF) nr. 992/95, ændret i overensstemmelse med bilaget til denne forordning, i forhold til den del af kontingentperioden i hele måneder, der er forløbet inden den dato, der er nævnt i anden sætning i artikel 3. Det tal, der fremkommer ved beregningen, oprundes til næste hele talstørrelse.

2. I 2003 vil der være en toldkontingentmængde under nummer 09.0761 på 770 tons.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra 1. juli 2003.

For så vidt angår varer henhørende under KN-kode 0204 skal denne forordning imidlertid kun anvendes indtil 31. december 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juli 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand

BILAG

Bilag I til forordning (EF) nr. 992/95 ændres således:

1) Efter »Varer med oprindelse i Norge« indsættes følgende tekst:

»Uanset bestemmelserne for anvendelse af den kombinerede nomenklatur anses varebeskrivelsen kun for vejledende, idet præferenceordningen inden for rammerne af dette bilag bestemmes på grundlag af KN-kodens dækning. Hvor der er angivet ex KN-koder, bestemmes præferenceordningen ved samlet anvendelse af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse.«

2) Skemaet ændres som følger:

a) Titlen i fjerde kolonne affattes således: »Kontingentmængde (i tons, medmindre andet er angivet)«.

b) Rækkerne med løbenumrene 09.0757, 09.0761 og 09.0762 erstattes med følgende:

»09.0757	ex 0809 20	Kirsebær, friske, i perioden 16. juli til 31. august	900	Fri ⁽³⁾
09.0761	ex 0810 10 00	Jordbær, friske, i perioden 9. juni til 31. juli	900	Fri
09.0762	ex 0810 10 00	Jordbær, friske, i perioden 1. august til 15. september	900	Fri

⁽³⁾ Den specifikke tillægstold anvendes.«

c) De følgende varer tilføjes:

»09.0781	0204 10 00 0204 21 00 0204 22 0204 23 00 ⁽⁷⁾ 0204 30 00 0204 41 00 0204 42 0204 43 10 ⁽⁸⁾ 0204 43 90 ⁽⁹⁾ 0204 50 11 0204 50 13 0204 50 15 0204 50 19 0204 50 31 0204 50 39 ⁽¹⁰⁾ 0204 50 51 0204 50 53 0204 50 55 0204 50 59 0204 50 71 0204 50 79 ⁽¹⁰⁾	Kød af får og geder, fersk, kølet eller frosset	300 ⁽¹¹⁾	Fri
09.0782	0210	Kød og spiselige slagtebiprodukter, saltet, i saltlage, tørret eller røget; spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald	200	Fri
09.0783	0704 11 00	Hovedsalat	300	Fri
09.0784	0705 19 00	Andre varer	300	Fri
09.0785	0602 90 51	Stauder	136 212 EUR	Fri
09.0786	0602 90 70	Stueplanter: Stiklinger med rod samt unplanter, undtagen kaktusser	544 848 EUR	Fri

09.0787	1601	Pølser og lignende varer af kød, slagtebiprodukter eller blod; tilberedte næringsmidler på basis heraf	300	Fri
---------	------	--	-----	-----

(7) Størrelsen af en trækingsanmodning fastsættes ved at gange varens nettovægt med en koefficient på 1,67 (kød af lam) eller 1,81 (kød af får bortset fra lam).

(8) Størrelsen af en trækingsanmodning fastsættes ved at gange varens nettovægt med en koefficient på 1,67.

(9) Størrelsen af en trækingsanmodning fastsættes ved at gange varens nettovægt med en koefficient på 1,81.

(10) Størrelsen af en trækingsanmodning fastsættes ved at gange varens nettovægt med en koefficient på 1,67 (kød af kid) eller 1,81 (kød af geder bortset fra kid).

(11) Slagtet vægt.*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1330/2003**af 25. juli 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	060	52,8
	999	52,8
0707 00 05	052	112,2
	999	112,2
0709 90 70	052	84,9
	999	84,9
0805 50 10	382	53,7
	388	62,4
	524	54,0
	528	52,6
	999	55,7
0806 10 10	052	128,7
	220	167,2
	400	192,1
	624	137,6
	999	156,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,5
	400	70,4
	508	86,8
	512	78,0
	528	52,0
	720	63,7
	800	184,8
	804	99,9
	999	89,6
0808 20 50	052	110,0
	388	108,9
	512	91,2
	528	63,3
	999	93,4
0809 10 00	052	170,6
	064	142,1
	068	72,1
	999	128,3
0809 20 95	052	288,8
	400	257,8
	404	249,1
	999	265,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	152,4
	094	123,1
	999	137,8
0809 40 05	064	91,6
	094	70,3
	999	80,9

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1331/2003**af 25. juli 2003****om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 124. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgpris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan

differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det beslutes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 124. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. juli 2003 om fastsættelse af mindstesalg priserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 124. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør ≥ 82 %		85	81	85	81
	Smør < 82 %		83	79	—	79
	Koncentreret smør		105	101	105	101
	Fløde		—	—	36	34
Forarbejdningssikkerhed	Smør		94	—	94	—
	Koncentreret smør		116	—	116	—
	Fløde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1332/2003

af 25. juli 2003

om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 77. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 359/2003 ⁽⁴⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge.

- (2) På grundlag af de bud, der modtages, bør maksimumsopkøbsprisen fastsættes til det ovenfor nævnte niveau.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 77. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 22. juli 2003 fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 28.2.2003, s. 17.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1333/2003
af 25. juli 2003

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 296. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det beslutes ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 296. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	105 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1334/2003

af 25. juli 2003

om ændring af godkendelsesbetingelserne for en række tilsætningsstoffer til foderstoffer, der tilhører gruppen »mikromineraler«

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 3, 9d og 9e, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En række tilsætningsstoffer tilhørende gruppen »mikromineraler« er på bestemte betingelser blevet godkendt i henhold til direktiv 70/524/EØF ved forordning (EF) nr. 2316/98 ⁽³⁾, (EF) nr. 639/1999 ⁽⁴⁾, (EF) nr. 2293/1999 ⁽⁵⁾, (EF) nr. 2200/2001 ⁽⁶⁾ og (EF) nr. 871/2003 ⁽⁷⁾.
- (2) På grundlag af udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden er det maksimumsindhold af mikromineraler, det er tilladt at anvende i foderstoffer, blevet revurderet for at sikre en optimal anvendelse af de godkendelsesbetingelser, der er fastsat i artikel 3a i direktiv 70/524/EØF.
- (3) Ud fra den aktuelle videnskabelige og tekniske viden kan det konkluderes, at maksimumsindholdet af jern, kobolt, kobber, mangan og zink tilladt i henhold til direktiv 70/524/EØF bør reduceres, for at kravene i artikel 3a, litra a) og b), i direktivet overholdes bedre, navnlig hvad angår opfyldelse af ernæringsbehov, forbedring af husdyrproduktionen og reduktion af skadelige virkninger forårsaget af udskilte stoffer fra dyr samt minimering af de negative virkninger, som de nuværende grænser for nogle mikromineraler har for menneskers sundhed og miljøet.
- (4) Maksimumsindholdet af mikromineraler, det er tilladt at anvende i foderstoffer, skal beregnes under hensyntagen til ikke blot dyrenes fysiologiske behov, men også andre aspekter, f.eks. gennemsnitsbehov og variationer i kostbehov, behovet for at imødekomme hovedparten af bestandenes behov og eventuel ineffektivitet ved anvendelse af næringsstofferne.
- (5) Den Videnskabelige Komité for Foder afgav den 19. februar 2003 og 14. marts 2003 udtalelse om anvendelse af kobber og zink i foderstoffer. Komitéen konkluderer, at det nuværende maksimumsindhold af de pågældende mikromineraler, det er tilladt at anvende i foderstoffer, i de fleste tilfælde er større end nødvendigt set ud fra tilsætningsstoffernes effekt, og den anbefaler, at grænserne sættes ned for at tilpasse dem til dyrenes fysiologiske behov.
- (6) Ifølge den aktuelle videnskabelige og tekniske viden om især jern i foderstoffer skal pattegrise optage 7-16 mg/kg jern pr. dag eller 21 mg jern/kg tilvækst for at opretholde et tilfredsstillende hæmoglobinniveau. Somælk indeholder i gennemsnit kun 1 mg jern pr. liter. Svin, der kun får mælk, udvikler derfor hurtigt anæmi. Der bør derfor gives jern til smågrise i tilskudsfoderblandinger med et højt jernindhold, så længe smågrisene dier og kun får mælk.
- (7) Der bør fastsættes en overgangsperiode på seks måneder til gennemførelsen af de nye bestemmelser og en overgangsperiode på ni måneder til afvikling af eksisterende lagre af foderstoffer, der er mærket i henhold til de hidtidige betingelser fastsat i henhold til direktiv 70/524/EØF.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Betingelserne, jf. direktiv 70/524/EØF, for godkendelse af tilsætningsstofferne E1 Jern — Fe, E3 Kobolt — Co, E4 Kobber — Cu, E5 Mangan — Mn og E6 Zinc — Zn, der tilhører gruppen »mikromineraler« ⁽⁸⁾, affattes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 26. januar 2004. Eksisterende lagre af foderstoffer, der er mærket i henhold til de hidtidige betingelser fastsat i henhold til direktiv 70/524/EØF, kan dog anvendes i en overgangsperiode, der udløber den 26. april 2004.

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 265 af 3.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 82 af 26.3.1999, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT L 284 af 6.11.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 299 af 15.11.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 125 af 21.5.2003, s. 3.

⁽⁸⁾ Listen over tilladte tilsætningsstoffer, herunder mikromineraler, er offentliggjort i EFT C 329 af 31.12.2002, s. 1, ændret ved forordning (EF) nr. 871/2003, EUT L 123 af 21.5.2003, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

EF-nr.	Grundstof	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Maksimumindhold af grundstoffet i mg/kg fuldfoder eller i mg pr. dag	Andre bestemmelser	Tilladelsens varighed
Mikromineraler						
E 1	Jern — Fe	Jern-(II)-carbonat	FeCO_3	Får: 500 (i alt) mg/kg fuldfoder Selskabsdyr: 1 250 (i alt) mg/kg fuldfoder Smågrise indtil 1 uge før afvænning: 250 mg pr. dag Andre arter: 750 (i alt) mg/kg fuldfoder		Uden tidsbegrænsning
		Jern-(II)-chlorid, tetrahydrat	$\text{FeCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$			
		Jern-(III)-chlorid, hexahydrat	$\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			
		Jern-(II)-citrat, hexahydrat	$\text{Fe}_3(\text{C}_6\text{H}_5\text{O}_7)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			
		Jern-(II)-fumarat	$\text{FeC}_4\text{H}_2\text{O}_4$			
		Jern-(III)-laktat, trihydrat	$\text{Fe}(\text{C}_3\text{H}_5\text{O}_3)_2 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$			
		Jern-(III)-oxid	Fe_2O_3			
		Jern-(II)-sulfat, monohydrat	$\text{FeSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Jern-(II)-sulfat, heptahydrat	$\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$			
		Jern-(II)-aminosyrechelate, hydrate	$\text{Fe}(x)_{1,3} \cdot n\text{H}_2\text{O}$ (x = anion af aminosyrer fra hydrolyserede sojaproteiner) Molekylvægt ikke over 1 500			
E 3	Kobolt — Co	Kobolt-(II)-acetat, tetrahydrat	$\text{Co}(\text{CH}_3\text{COO})_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	2 (i alt)	—	Uden tidsbegrænsning
		Basisk kobolt-(II)-karbonat, monohydrat	$2\text{CoCO}_3 \cdot 3\text{Co}(\text{OH})_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Kobolt-(II)-chlorid, hexahydrat	$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			
		Kobolt-(II)-sulfat, heptahydrat	$\text{CoSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$			
		Kobolt-(II)-sulfat, monohydrat	$\text{CoSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Kobolt-(II)-nitrat, hexahydrat	$\text{Co}(\text{NO}_3)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$			

EF-nr.	Grundstof	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Maksimumindhold af grundstoffet i mg/kg fuldfoder eller i mg pr. dag	Andre bestemmelser	Tilladelsens varighed
E 4	Kobber — Cu	Kobber-(II)-acetat, monohydrat	$\text{Cu}(\text{CH}_3\text{COO})_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$	<p>Svin</p> <p>— smågrise indtil 12 uger: 170 (i alt)</p> <p>— andre svin: 25 (i alt)</p> <p>Kvæg</p> <p>1. — kvæg inden drøvtygningens begyndelse:</p> <p>— mælkeerstatninger: 15 (i alt)</p> <p>— andet fuldfoder: 15 (i alt)</p> <p>2. — andet kvæg: 35 (total)</p> <p>Får: 15 (i alt)</p> <p>Fisk: 25 (i alt)</p> <p>Krebsdyr: 50 (i alt)</p> <p>Andre arter: 25 (i alt)</p>	<p>Følgende angivelser skal fremgå af mærkningen og ledsagedokumenterne:</p> <p>— Til får:</p> <p>hvis kobberindholdet i foderstoffer er større end 10 mg/kg: »Indholdet af kobber i dette foderstof kan forårsage forgiftning hos visse fåreracer«</p> <p>— Til kvæg inden drøvtygningens begyndelse:</p> <p>hvis kobberindholdet i foderstoffer er mindre end 20 mg/kg: »Indholdet af kobber i dette foderstof kan forårsage kobbermangel hos kvæg, der afgræsser arealer med stor forekomst af molybdæn eller svovl«</p>	Uden tidsbegrænsning
		Basisk kobber-(II)-karbonat, monohydrat	$\text{CuCO}_3 \cdot \text{Cu}(\text{OH})_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Kobber-(II)-chlorid, dihydrat	$\text{CuCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$			
		Kobber-(II)-methionat	$\text{Cu}(\text{C}_5\text{H}_{10}\text{NO}_2\text{S})_2$			
		Kobber-(II)-oxid	CuO			
		Kobber-(II)-sulfat, pentahydrat	$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$			
		Kobber-(II)-aminosyrechelate, hydrat	$\text{Cu}(\text{x})_{1,3} \cdot \text{nH}_2\text{O}$ (x = anion af aminosyrer fra hydrolyserede sojaproteiner) Molekylvægt ikke over 1 500			
		Kobberlysinsulphat	$\text{Cu}(\text{C}_6\text{H}_{13}\text{N}_2\text{O}_2)_2 \cdot \text{SO}_4$			31.3.2004 for kobberlysinsulphat
E 5	Mangan — Mn	Mangan-(II)-carbonat	MnCO_3	<p>Fisk: 100 (i alt)</p> <p>Andre arter: 150 (i alt)</p>	—	Uden tidsbegrænsning
		Mangan-(II)-chlorid, tetrahydrat	$\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$			
		Mangan-(II)-hydrogenphosphat, trihydrat	$\text{MnHPO}_4 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$			
		Mangan-(II)-oxid	MnO			
		Mangan-(III)-oxid	Mn_2O_3			
		Mangan-(II)-sulfat, tetrahydrat	$\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$			
		Mangan-(II)-sulfat, monohydrat	$\text{MnSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$			
		Mangan-(II)-aminosyrechelate, hydrat	$\text{Mn}(\text{x})_{1,3} \cdot \text{nH}_2\text{O}$ (x = anion af aminosyrer fra hydrolyserede sojaproteiner) Molekylvægt ikke over 1 500			
		Manganomanganoxid	$\text{MnO Mn}_2\text{O}_3$			

EF-nr.	Grundstof	Tilsætningsstof	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Maksimumindhold af grundstoffet i mg/kg fuldfoder eller i mg pr. dag	Andre bestemmelser	Tilladelsens varighed
E 6	Zink — Zn	Zinklaktat, trihydrat	$Zn(C_3H_5O_3)_2 \cdot 3H_2O$	Selskabsdyr: 250 (i alt) Fisk: 200 (i alt) Mælkeerstatninger: 200 (i alt) Andre arter: 150 (i alt)	—	Uden tidsbegrænsning
		Zinkacetat, dihydrat	$Zn(CH_3COO)_2 \cdot 2H_2O$			
		Zinkcarbonat	$ZnCO_3$			
		Zinkchlorid, monohydrat	$ZnCl_2 \cdot H_2O$			
		Zinkoxid	Zn_o Største blyindhold: 600 mg/kg			
		Zinksulfat, heptahydrat	$ZnSO_4 \cdot 7H_2O$			
		Zinksulfat, monohydrat	$ZnSO_4 \cdot H_2O$			
		Zinkamino-syrechelat, hydrat	$Zn (x)_{1,3} \cdot nH_2O$ (x = anion af aminosyrer fra hydrolyse-rede sojaproteiner) Molekylvægt ikke over 1 500			

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1335/2003

af 25. juli 2003

om ændring af forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000⁽²⁾, særlig artikel 247 og artikel 247a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 fastsætter, at import- eller eksportafgifter i visse tilfælde af billighedshensyn ikke skal bogføres efterfølgende, eller at der kan indrømmes godtgørelse af eller fritagelse for sådanne afgifter.
- (2) Da ansvaret for at opkræve EU's traditionelle egne indtægter først og fremmest påhviler medlemsstaterne, jf. artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter⁽³⁾, må det følgerlig også påhvile medlemsstaternes myndigheder alene at afgøre, om importafgifter eller eksportafgifter i givet fald skal bogføres efterfølgende i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 eller gøres til genstand for godtgørelse eller fritagelse i medfør af artikel 239 i samme forordning.
- (3) For at sikre en ensartet behandling af operatørerne og sikre beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser bør der dog stadig være en forpligtelse til at forelægge sagerne for Kommissionen til beslutning, når medlemsstaterne er af den opfattelse, at der bør træffes en gunstig beslutning, og når der enten henvises til en aktiv fejl eller forsømmelighed fra Kommissionens side, eller at omstændighederne i sagen har at gøre med fællesskabsundersøgelser, som blandt andet gennemføres efter Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁽⁴⁾, eller at det pågældende toldskyldsbeløb er højere end eller lig med 500 000 EUR.

- (4) Denne forpligtelse til at forelægge sager er dog ikke nødvendig, hvis Kommissionen allerede har vedtaget en beslutning om en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, idet medlemsstaterne så kan basere sig på den seneste beslutning fra Kommissionen, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende, når de skal træffe deres endelige afgørelse.
- (5) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 881/2003⁽⁶⁾, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Toldkodeksudvalget har ikke afgivet udtalelse inden for den frist, der var fastsat af udvalgets formand, og derfor har Kommissionen forelagt Rådet et forslag vedrørende disse foranstaltninger; da Rådet ikke har truffet nogen afgørelse ved udløbet af fristen i artikel 5, stk. 6, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁷⁾, er det Kommissionen, der vedtager de pågældende foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2454/93 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 869 foretages følgende ændringer:
 - a) Litra b) affattes således:
 - »b) når toldmyndighederne finder, at alle betingelserne i artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen er opfyldt, bortset fra i de tilfælde, hvor sagen skal forelægges Kommissionen ifølge artikel 871. Når artikel 871, stk. 2, andet led, finder anvendelse, kan toldmyndighederne dog først træffe afgørelse om ikke at foretage efterfølgende bogføring af de pågældende afgifter ved udløbet af den procedure, der allerede er indledt i henhold til artikel 871 til 876.«
 - b) Litra c) udgår.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 134 af 29.5.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

c) Følgende to afsnit indsættes:

»Når der indgives en anmodning om godtgørelse eller fritagelse i henhold til artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen, finder første afsnit, litra b), og artikel 871 til 876 tilsvarende anvendelse.

Ved anvendelse af de forudgående afsnit yder medlemsstaterne hinanden gensidig bistand, navnlig når det drejer sig om en fejl begået af toldmyndighederne i en anden medlemsstat end den, der er kompetent til at træffe beslutningen.«

2) Artikel 870 til 872 affattes således:

»Artikel 870

1. Hver medlemsstat stiller en liste til rådighed for Kommissionen over de tilfælde, hvor følgende bestemmelser har fundet anvendelse:

- bestemmelserne i artikel 869, litra a)
- bestemmelserne i artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen, hvis den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede meddelelse ikke er påkrævet
- bestemmelserne i artikel 869, litra b), hvis den i stk. 2 i nærværende artikel omhandlede meddelelse ikke er påkrævet.

2. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste med en kort redegørelse over de tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i kodeksen eller bestemmelserne i artikel 869, litra b), har fundet anvendelse, hvis det beløb, der ikke er opkrævet hos en erhvervsdrivende som følge af en og samme fejl, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er over 50 000 EUR. Denne meddelelse gives hvert år i første og tredje kvartal for samtlige de tilfælde, hvor der er truffet en afgørelse om ikke at foretage efterfølgende bogføring i det foregående halvår.

Artikel 871

1. Toldmyndigheden forelægger sagen for Kommissionen, for at der kan træffes beslutning efter den i artikel 872 til 876 fastlagte procedure, når den finder, at betingelserne i kodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), er opfyldt, og:

- den mener, at Kommissionen har begået en fejl i den i kodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), anvendte betydnings, eller
- omstændighederne i den foreliggende sag har forbindelse med resultatet af en fællesskabsundersøgelse, der er foretaget i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmel-

serne (*), eller foretaget på grundlag af enhver anden bestemmelse eller aftale indgået af Fællesskabet med visse lande eller landegrupper, ifølge hvilke der er givet mulighed for at kunne foretage sådanne fællesskabsundersøgelser, eller

- det beløb, der ikke er opkrævet hos en erhvervsdrivende som følge af en og samme fejl, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er større end eller lig med 500 000 EUR.

2. Den i stk. 1 omhandlede forelæggelse skal ikke ske, hvis:

- Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 872 til 876, allerede har vedtaget en beslutning om en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende
- Kommissionen allerede har fået forelagt en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.

3. De sagsakter, der fremsendes til Kommissionen, skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for en fyldestgørende behandling af den forelagte sag. De skal omfatte en detaljeret evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd, især om vedkommende har erfaring, har været i god tro og har udvist omhu. Denne evaluering skal være ledsaget af alle oplysninger, som kan vise, at den erhvervsdrivende har handlet i god tro. De skal desuden indeholde en erklæring, underskrevet af den person, der er berørt af den sag, der skal forelægges Kommissionen, og hvori den pågældende person attesterer, at han har kunnet gøre sig bekendt med sagsakterne, og enten giver udtryk for, at han ikke har noget at tilføje, eller påpeger alle yderligere forhold, som det forekommer ham vigtigt at få med.

4. Kommissionen anerkender straks modtagelsen af sagsakterne over for den pågældende medlemsstat.

5. Viser det sig, at de oplysninger, som medlemsstaten har fremsendt, er utilstrækkelige til, at Kommissionen kan træffe beslutning om sagen med fuldt kendskab til omstændighederne, kan den anmode denne medlemsstat eller enhver anden medlemsstat om supplerende oplysninger.

6. Kommissionen sender sagsakterne tilbage til toldmyndigheden, og den i artikel 872 til 876 omhandlede procedure anses for aldrig at være indledt, hvis en af følgende situationer foreligger:

- det fremgår af sagsakterne, at der er uenighed mellem den toldmyndighed, der har forelagt sagen, og den person, som har undertegnet den i stk. 3 omhandlede erklæring, for så vidt angår den faktuelle fremstilling af situationen
- sagsakterne er tydeligvis ufuldstændige, eftersom de ikke indeholder oplysninger, der kan begrunde, at Kommissionen skal behandle sagen
- sagen skal ikke forelægges i medfør af stk. 1 og 2

— det er ikke fastlagt, at der foreligger toldskyld

Artikel 874

— under behandlingen af de pågældende sagsakter har Kommissionen fra toldmyndigheden fået forelagt nye oplysninger i sagen, som er af en sådan karakter, at de i væsentlig grad kan ændre den faktuelle fremstilling af den pågældende sag eller den retlige vurdering heraf.

Den i artikel 873 omhandlede beslutning skal meddeles den pågældende medlemsstat hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter udløbet af den i nævnte artikel omhandlede frist.

Artikel 872

Kommissionen fremsender en kopi af de i artikel 871, stk. 3, omhandlede sagsakter til medlemsstaterne senest 15 dage efter datoen for modtagelsen af de pågældende sagsakter.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de beslutninger, der vedtages, for at hjælpe toldmyndighederne med at træffe afgørelse i situationer, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.

Sagen optages snarest muligt på dagsordenen for et møde i den i artikel 873 omhandlede ekspertgruppe.

Artikel 875

(*) EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.«

Når det i den i artikel 873 omhandlede beslutning fastslås, at den undersøgte situation giver mulighed for at undlade efterfølgende bogføring af de pågældende afgifter, kan Kommissionen angive, på hvilke vilkår medlemsstaterne kan undlade efterfølgende bogføring af afgifter i tilfælde, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.«

3) Artikel 873 til 875 affattes således:

»Artikel 873

Efter at have hørt en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for alle medlemsstaterne, forsamlet i udvalget for at behandle den foreliggende sag, træffer Kommissionen beslutning om, hvorvidt den situation, der er til behandling, berettiger eller ikke berettiger til at undlade efterfølgende bogføring.

4) Artikel 899 affattes således:

»Artikel 899

Denne beslutning skal træffes senest ni måneder efter Kommissionens modtagelse af de i artikel 871, stk. 3, omhandlede sagsakter. Hvis den i artikel 871, stk. 3, omhandlede erklæring eller detaljerede evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd ikke er vedlagt sagsakterne, løber fristen på de ni måneder dog først fra datoen for Kommissionens modtagelse af disse dokumenter. Toldmyndigheden og den person, der er berørt af den for Kommissionen forelagte sag, underrettes herom.

1. Når den besluttende toldmyndighed, der har fået forelagt den i kodeksens artikel 239, stk. 2, omhandlede ansøgning om godtgørelse eller fritagelse, konstaterer:

— at de begrundelser, der fremføres til støtte for ansøgningen, svarer til en af de i artikel 900 til 903 omhandlede omstændigheder, og at disse omstændigheder ikke er udtryk for, at den berettigede har begået urigtigheder eller gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed, yder den godtgørelse af eller fritagelse for det pågældende import- eller eksportafgiftsbeløb

Når Kommissionen har været nødt til at anmode medlemsstaten om supplerende oplysninger for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på ni måneder med tidsrummet fra Kommissionens anmodning om supplerende oplysninger til dens modtagelse heraf. Den person, der er berørt af den for Kommissionen forelagte sag, underrettes om udsættelsen.

— at de begrundelser, der fremføres til støtte for ansøgningen, svarer til en af de i artikel 904 nævnte omstændigheder, yder den ikke godtgørelse af eller fritagelse for det pågældende import- eller eksportafgiftsbeløb.

Når Kommissionen selv har foretaget undersøgelser for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på de ni måneder med den tid, der er nødvendig til de pågældende undersøgelser. Denne forlængelse må ikke overskride ni måneder. Toldmyndigheden og den person, der er berørt af den for Kommissionen forelagte sag, underrettes om datoen, hvor undersøgelserne iværksættes henholdsvis afsluttes.

2. I andre tilfælde, bortset fra de tilfælde, hvor sagen skal forelægges Kommissionen ifølge artikel 905, træffer toldmyndigheden selv afgørelse om at yde godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløbet, hvis omstændighederne i den foreliggende sag udgør en særlig situation, som skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har begået urigtigheder eller gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed.

Når Kommissionen har underrettet den part, der er berørt af den pågældende sag, om sine indvendinger i overensstemmelse med artikel 872a, forlænges fristen på ni måneder med en måned.

Når artikel 905, stk. 2, andet led, finder anvendelse, kan toldmyndighederne først træffe en afgørelse om godtgørelse af eller fritagelse for de pågældende afgifter ved udløbet af den procedure, der allerede er indledt i henhold til artikel 906 til 909.

3. Ved »den berettigede« som nævnt i kodeksens artikel 239, stk. 1, og i denne artikel forstås den eller de personer, der er omhandlet i artikel 878, stk. 1, eller deres repræsentanter samt i givet fald enhver anden person, som har været medvirkende ved opfyldelsen af toldformaliteterne for de pågældende varer, eller som har givet de fornødne instrukser med henblik på opfyldelsen heraf.

4. Ved anvendelse af stk. 1 og 2 yder medlemsstaterne hinanden gensidig bistand, navnlig når det drejer sig om forsømmelighed udvist af toldmyndighederne i en anden medlemsstat end den, der er kompetent til at træffe beslutningen.«

5) Efter artikel 904 indsættes artikel 904a:

»Artikel 904a

1. Hvis den i stk. 2 omhandlede meddelelse ikke er påkrævet, stiller hver medlemsstat en liste til rådighed for Kommissionen over de tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 899, stk. 2, har fundet anvendelse.

2. Hver medlemsstat tilsender Kommissionen en liste med en kort redegørelse over de tilfælde, hvor bestemmelserne i artikel 899, stk. 2, har fundet anvendelse, hvis det beløb, som en erhvervsdrivende har fået indrømmet godtgørelse af eller fritagelse for som følge af samme særlige situation, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er over 50 000 EUR. Denne meddelelse gives hvert år i første og tredje kvartal for samtlige de tilfælde, hvor der er truffet en afgørelse om godtgørelse eller fritagelse i det foregående halvår.«

6) Artikel 905 og 906 affattes således:

»Artikel 905

1. Når den i kodeksens artikel 239, stk. 2, omhandlede ansøgning om godtgørelse eller fritagelse indeholder begrundelser, der kan udgøre en særlig situation, som skyldes omstændigheder, hvor den berettigede ikke har begået urigtigheder eller gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed, forelægger den medlemsstat, hvorunder den pågældende toldmyndighed hører, sagen for Kommissionen, for at der kan træffes beslutning efter den i artikel 906 til 909 fastlagte procedure, når:

— myndigheden finder, at den særlige situation kan tilskrives pligtforsømmelse fra Kommissionens side, eller

— omstændighederne i den foreliggende sag har forbindelse med resultatet af en fællesskabsundersøgelse, der er foretaget i medfør af forordning (EF) nr. 515/97, eller foretaget på grundlag af enhver anden bestemmelse eller aftale indgået af Fællesskabet med visse lande eller landegrupper, ifølge hvilke der er givet mulighed for at kunne foretage sådanne fællesskabsundersøgelser, eller

— det beløb, der vedrører den berettigede, som følge af en og samme særlige situation, og som i givet fald vedrører flere indførsler eller udførsler, er større end eller lig med 500 000 EUR.

Begrebet »den berettigede« har samme betydning som i artikel 899.

2. Den i stk. 1 omhandlede forelæggelse skal ikke ske, hvis:

— Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 906 til 909, allerede har vedtaget en beslutning om en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende

— Kommissionen allerede har fået forelagt en sag, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.

3. De sagsakter, der fremsendes til Kommissionen, skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for en fyldestgørende behandling af den forelagte sag. De skal omfatte en detaljeret evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd, især om vedkommende har erfaring, har været i god tro og har udvist omhu. Denne evaluering skal være ledsaget af alle oplysninger, som kan vise, at den erhvervsdrivende har handlet i god tro. Sagsakterne skal desuden indeholde en erklæring, underskrevet af den person, der ansøger om godtgørelse eller fritagelse, og hvori ansøgeren atterer, at han har kunnet gøre sig bekendt med sagsakterne, og enten giver udtryk for, at han ikke har noget at tilføje, eller påpeger alle yderligere forhold, som det forekommer ham vigtigt at få med.

4. Kommissionen anerkender straks modtagelsen af sagsakterne over for den pågældende medlemsstat.

5. Viser det sig, at de oplysninger, som medlemsstaten har fremsendt, er utilstrækkelige til, at Kommissionen kan træffe beslutning om sagen med fuldt kendskab til omstændighederne, kan den anmode denne medlemsstat eller enhver anden medlemsstat om supplerende oplysninger.

6. Kommissionen sender sagsakterne tilbage til toldmyndigheden, og den i artikel 906 til 909 omhandlede procedure anses for aldrig at være indledt, hvis en af følgende situationer foreligger:

— det fremgår af sagsakterne, at der er uenighed mellem den toldmyndighed, der har forelagt sagen, og den person, som har undertegnet den i stk. 3 omhandlede erklæring, for så vidt angår den faktuelle fremstilling af situationen

— sagsakterne er tydeligvis ufuldstændige, eftersom de ikke indeholder oplysninger, der kan begrunde, at Kommissionen skal behandle sagen

— sagen skal ikke forelægges i medfør af stk. 1 og 2

- det er ikke fastlagt, at der foreligger toldskyld
- under behandlingen af de pågældende sagsakter har Kommissionen fra toldmyndigheden fået forelagt nye oplysninger i sagen, som er af en sådan karakter, at de i væsentlig grad kan ændre den faktuelle fremstilling af den pågældende sag eller den retlige vurdering heraf.

Artikel 906

Kommissionen fremsender en kopi af de i artikel 905, stk. 3, omhandlede sagsakter til medlemsstaterne senest 15 dage efter datoen for modtagelsen af de pågældende sagsakter.

Sagen optages snarest muligt på dagsordenen for et møde i den i artikel 907 omhandlede ekspertgruppe.»

7) Artikel 907 og 908 affattes således:

»Artikel 907

Efter at have hørt en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for alle medlemsstaterne, forsamlet i udvalget for at behandle den foreliggende sag, træffer Kommissionen beslutning om, hvorvidt den situation, der er til behandling, berettiger eller ikke berettiger til at indrømme godtgørelse eller fritagelse.

Denne beslutning skal træffes senest ni måneder efter Kommissionens modtagelse af de i artikel 905, stk. 3, omhandlede sagsakter. Hvis den i artikel 905, stk. 3, omhandlede erklæring eller detaljerede evaluering af den pågældende erhvervsdrivendes adfærd ikke er vedlagt sagsakterne, løber fristen på de ni måneder dog først fra datoen for Kommissionens modtagelse af disse dokumenter. Toldmyndigheden og den person, der anmoder om godtgørelse eller fritagelse, underrettes herom.

Når Kommissionen har været nødt til at anmode medlemsstaten om supplerende oplysninger for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på ni måneder med tidsrummet fra Kommissionens anmodning om supplerende oplysninger til dens modtagelse heraf. Den person, der anmoder om godtgørelse eller fritagelse, underrettes om udsættelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

Når Kommissionen selv har foretaget undersøgelser for at kunne træffe beslutning, forlænges fristen på de ni måneder med den tid, der er nødvendig til de pågældende undersøgelser. Denne forlængelse må ikke overskride ni måneder. Toldmyndigheden og den person, der anmoder om godtgørelse eller fritagelse, underrettes om datoen, hvor undersøgelserne iværksættes henholdsvis afsluttes.

Når Kommissionen har underrettet den part, der har anmodet om godtgørelse eller fritagelse, om sine indvendinger i overensstemmelse med artikel 906a, forlænges fristen på ni måneder med en måned.

Artikel 908

1. Den i artikel 907 omhandlede beslutning skal meddeles den pågældende medlemsstat hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter udløbet af den i nævnte artikel omhandlede frist.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de beslutninger, der vedtages, for at hjælpe toldmyndighederne med at træffe afgørelse i sager, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.

2. Den besluttende toldmyndighed træffer afgørelse om ansøgningen på grundlag af Kommissionens beslutning, der er meddelt i henhold til stk. 1.

3. Når det i den i artikel 907 omhandlede beslutning fastslås, at den undersøgte særlige situation berettiger til godtgørelse af eller fritagelse for de pågældende afgifter, kan Kommissionen angive, på hvilke vilkår medlemsstaterne kan indrømme godtgørelse af eller fritagelse for afgifter i tilfælde, hvor lignende faktiske og retlige forhold gør sig gældende.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 anvendes fra den 1. august 2003 for alle sager, der ikke er blevet forelagt Kommissionen til beslutning forud for denne dato.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1336/2003

af 25. juli 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 2076/2002 for så vidt angår den fortsatte brug af de i bilag II anførte stoffer

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/70/EF ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2002 ⁽³⁾ fastsættes det, at visse aktive stoffer ikke opføres i bilag I til direktiv 91/414/EØF, og at medlemsstaterne skal trække alle godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, som indeholder disse aktive stoffer, tilbage. For visse anvendelser er der fremlagt yderligere tekniske beviser, som godtgør, at der fortsat er et væsentligt behov for de pågældende aktive stoffer, og at der ikke findes effektive alternativer, og der er derfor iværksat midlertidige foranstaltninger for at gøre det muligt at udvikle alternativer.
- (2) Medlemsstaterne har fremlagt nye beviser, som godtgør, at stofferne fortsat er nødvendige til væsentlige anvendelsesformål. Disse oplysninger er blevet vurderet af Kommissionen i samarbejde med eksperter fra medlemsstaterne. Der bør kun indrømmes undtagelser i tilfælde,

hvor det forekommer berettiget og risikofrit, og udelukkende i forbindelse med skadegørere, for hvilke der ikke findes effektive alternativer.

- (3) Visse aktive stoffer er omfattet af både tredje og fjerde fase af arbejdsprogrammet, enten på grund af deres kemiske forbindelse eller deres specielle anvendelse. For at undgå uoverensstemmelser bør bilag II til forordning (EF) nr. 2076/2002 tilpasses.
- (4) Forordning (EF) nr. 2076/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 2076/2002 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 184 af 23.7.2003, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 319 af 23.11.2002, s. 3.

BILAG

»BILAG II

Fortegnelse over de i artikel 2, stk. 3, omhandlede godkendelser

Kolonne A	Kolonne B	Kolonne C
Aktivt stof	Medlemsstat	Anvendelse
2-aminobutan	Det Forenede Kongerige Irland	Oplagrede læggekartofler Oplagrede læggekartofler
1,3-dichlorpropen (cis)	Nederlandene	Blomsterløg, jordbær, grøntsager, træplanteskoleplanter, flerårige planter og genbeplantning af frugtplantager
4-CPA (4-chlorphenoxyeddikesyre)	Grækenland Spanien	Druer (uden kerner) Tomater, auberginer
Acifluorfen	Italien	Sojabønner
Azaconazol	Belgien Nederlandene Det Forenede Kongerige	Sød peber, tomater, sårbehandling på træer Tomater Prydplanter
Benfuresat	Spanien	Bomuld
Bromacil	Frankrig	Lavendel, lavandin
Bromopropylat	Belgien Italien Spanien	Bønner Kernefrugter, vinstokke Citroner, tomater, kernefrugter, vinstokke
Calciumhydroxid (læsket kalk) (*)	Nederlandene	Frugt
Cartap	Italien	Kernefrugter, stenfrugter, tomater, auberginer, spansk peber, meloner, squash, prydplanter
Chinomethionat	Grækenland Spanien	Meloner, vandmeloner Cucurbitae
Chlorfenvinfos	Danmark Tyskland Irland Frankrig Nederlandene Sverige Portugal Spanien	Kål Radiser, ræddiker, gulerødder, løg, selleri, kål, agurker, raps Gulerødder, pastinakker, kål, kålroer Svampe, asparges, karse, ræddiker, spinat, vårsalat, drueagurker, courgetter, løg, skalotteløg, gulerødder, knoldselleri, porrer, selleri, persille, hvidløg, kål, majroer Kål, løg, gulerødder, kålplanter, kålroer, majroer, ræddiker, vinterræddiker, porrer, knoldselleri Hovedkål, kålroer Kålplanter Kålplanter
Cyanazin	Det Forenede Kongerige Sverige Irland	Ærter, bønner, kålplanter, narcisser, raps, Allium, skovbrug Raps, sylteagurker Løg
Dalapon	Italien	Ris

Kolonne A	Kolonne B	Kolonne C
Aktivt stof	Medlemsstat	Anvendelse
Ethion	Frankrig	Gulerødder, persille, selleri, knoldselleri, hvidløg, skalotteløg, løg, porrer, kål
Dikegulac	Tyskland	Prydplanter (under glas)
Dimefuron	Tyskland	Raps
Dinobuton	Spanien	Kernefrugter
Ethyl-dipropylthiocarbamat (EPTC)	Portugal	Kartofler
Fenpropathrin	Det Forenede Kongerige	Bær (solbær)
Fenuron	Det Forenede Kongerige	Ærter, bønner, spinat
Flumethralin	Portugal Spanien	Tobak Tobak
Fomesafen	Det Forenede Kongerige Frankrig Italien	Ærter, bønner, lupiner Sojabønner, bønner Sojabønner, bønner, ærter
Furalaxyl	Irland	Prydplanter
Furathiocarb	Belgien	Porrer
Haloxypop	Danmark	Frøgræsmarker med rødsvingel, såbæde med pryddplanter
Heptenophos	Irland Italien	Prydplanter, agurker, tomater, salat Kål, havebønner, salat
Hexazinon	Østrig Frankrig Irland Spanien	Nåletræer Nåletræer, lavendel, lavandin, salvie, lakridsplanter, lucerne, sukkerrør Nåletræer Nåletræer, lucerne
Imazapyr	Irland Portugal	Skovbrug Ikke-dyrket jord
Iminoctadin	Grækenland	Tomater under plastic
Mepronil	Østrig	Salat
Metobromuron	Belgien Spanien Tyskland Frankrig	Vårsalat, bønner, kartofler Kartofler Vårsalat, bønner, tobak Vårsalat
Metoxuron	Belgien Frankrig Irland Luxembourg Nederlandene Det Forenede Kongerige	Gulerødder, kartofler Gulerødder Gulerødder Gulerødder, kartofler Gulerødder, kartofler, iris, gladiolus Gulerødder, pastinakker

Kolonne A	Kolonne B	Kolonne C
Aktivt stof	Medlemsstat	Anvendelse
Naptalam	Spanien	Meloner, vandmeloner
	Frankrig	Meloner
Omethoat	Østrig	Prydplanter
Orbencarb	Østrig	Lupiner
Oxadixyl	Belgien	Ærter — frøbehandling
Oxycarboxin	Det Forenede Kongerige	Prydplanter
	Østrig	Prydplanter
	Grækenland	Prydplanter, blomster
	Spanien	Prydplanter
	Irland	Plænegræs
Pebulat	Grækenland	Tobak
Pentanochlor	Det Forenede Kongerige	Skærmpflanter, krydderurter, pryddplanter
Prometryn	Det Forenede Kongerige	Skærmpflanter, Allium, krydderurter
	Spanien	Gulerødder, selleri, bomuld, kikærter, ærter, linser
	Grækenland	Bomuld
	Irland	Gulerødder, persille, selleri, pastinakker
	Portugal	Kartofler, gulerødder, persille, porre, ærter
	Frankrig	Selleri, knoldselleri, linser, porrer
Pyridafenthion	Spanien	Vinstokke, enge, citroner
Resmethrin	Det Forenede Kongerige	Svampe
Stenmel (*)	Østrig	Skovbrug
Sethoxydim	Østrig	Jordbær
	Belgien	Porrer, bønner, kål
	Italien	Grøntsager
Sølvnitrat	Nederlandene	Agurker og drueagurker til udsæd
Natriummonochloracetat	Det Forenede Kongerige	Kålplanter, Allium, bær, humle
	Irland	Kål, rosenkål, grønkål
Natriumsølvthiosulphat	Danmark	Afskårne blomster, potteplanter
Sulfotep	Tyskland	Prydplanter og grøntsager i drivhus
Tjæresyrer (*)	Irland	Desinfektionsmidler
	Det Forenede Kongerige	Desinfektionsmidler
Temphos	Spanien	Ris
Terbacil	Spanien	Mynte
	Frankrig	Guldblomme, stenkløver, citronmelisse, (peber)mynte, oregano, vild stedmoder, rosmarin, vintersar, salvie, timian
	Grækenland	Krydderplanter
	Det Forenede Kongerige	Krydderurter og lægeplanter

Kolonne A	Kolonne B	Kolonne C
Aktivt stof	Medlemsstat	Anvendelse
Terbufos	Grækenland	Sukkerroer
Terbutryn	Det Forenede Kongerige Spanien Irland	Ærter, bønner, lupiner Citrusfrugter Ærter, bønner
Tetradifon	Spanien Irland	Citrusfrugter, Cucurbitae, tomater, druer Tomater, agurker, pryddplanter på planteskoler
Triazophos	Irland	Gulerødder
Triforin	Østrig Danmark	Bønner, agurker, pryddplantedyrkning, roser Æbler, pærer, solbær, ribs, stikkelsbær
Vamidothion	Belgien Spanien Italien Portugal	Æbler, trædyrkning Kernefrugter Kernefrugter Æbler, pærer

(*) Dette aktive stof kan fortsat markedsføres og anvendes til de nævnte formål, indtil procedurene afsluttes i forbindelse med den fjerde fase af arbejdsprogrammet, som Kommissionen satte i gang med forordning (EF) nr. 1112/2002.*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1337/2003
af 25. juli 2003

om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for køer og kvier af bestemte bjerggracer i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98 kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1143/98 af 2. juni 1998 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for køer og kvier af bestemte bjerggracer, ikke bestemt til slagting, med oprindelse i bestemte tredjelande og om ændring af forordning (EF) nr. 1012/98⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 673/2003⁽²⁾, og særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1143/98 fordeles de mængder, der er forbeholdt de traditionelle importører, i forhold til de indførsler der fandt sted i perioden fra den 1. juli 2000 til den 30. juni 2003.
- (2) For så vidt angår de erhvervsdrivende, der er omhandlet i nævnte forordning, artikel 2, stk. 3, sker fordelingen i forhold til det antal dyr, de har ansøgt om. Da der er ansøgt om flere dyr, end der er til rådighed, skal der anvendes en standardprocentsats for nedsættelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importrettigheder, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1143/98, imødekommes i følgende omfang:

- a) 51,7282 % af de i perioden 1. juli 2000 til 30. juni 2003 indførte mængder for de importører, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1143/98
- b) 6,8393 % af de mængder, der er ansøgt om af de erhvervsdrivende, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1143/98.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 14.
⁽²⁾ EUT L 97 af 15.4.2003, s. 18.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juli 2003

om forlængelse af den i EF-traktatens artikel 95, stk. 6, fastsatte frist i forbindelse med de nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner, som Nederlandene har givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4

(meddelt under nummer K(2003) 2539)

(Kun den nederlandske tekst er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/549/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

- (1) Ved skrivelse af 17. januar 2003 fra Kongeriget Nederlandenes Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union gav den nederlandske regering i henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, Kommissionen meddelelse om de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner (herefter benævnt SCCP), som Nederlandene finder det nødvendigt at opretholde efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/45/EF af 25. juni 2002 om tyvende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF ⁽¹⁾.

1. Traktatens artikel 95, stk. 4 og 6

- (2) I traktatens artikel 95, stk. 4 og stk. 6, hedder det:

»4. Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.

[...]

6. Kommissionen bekræfter eller forkaster inden seks måneder efter meddelelsen [...] de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 6.7.2002, s. 21.

Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for dette tidsrum, betragtes de i stk. 4 [...] omhandlede nationale bestemmelser som godkendt.

Hvis det er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, eller hvis der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed, kan Kommissionen meddele den pågældende medlemsstat, at den i dette stykke omhandlede periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder.»

2. Direktiv 2002/45/EF

- (3) Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ⁽²⁾, som ændret, indeholder bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater. I henhold til direktivets artikel 1, stk. 1, finder direktivet anvendelse på de i bilag I anførte stoffer og præparater.
- (4) I henhold til artikel 2 træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de farlige stoffer og præparater, der er anført i bilaget, kun markedsføres eller anvendes under de vilkår, der er fastsat heri.
- (5) Direktiv 76/769/EØF er blevet ændret ved adskillige lejligheder, bl.a. for at indsætte en række nye farlige stoffer og præparater i bilag I og dermed indføre de begrænsninger af markedsføringen eller anvendelsen heraf, der er nødvendige for at beskytte menneskers sundhed eller miljøet.
- (6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/45/EF, som er vedtaget i henhold til traktatens artikel 95, blev der i bilag I til direktiv 76/769/EØF indsat et nyt punkt 42 om alkaner, C₁₀-C₁₃, chlor (SCCP), som indeholder bestemmelser om markedsføringen og anvendelsen af disse stoffer.
- (7) I direktivets betragtning 1 hedder det: »De bestemmelser, som nogle medlemsstater har indført eller påtænker at indføre for at begrænse anvendelsen af korte chlorparaffiner (SCCP) i medfør af Parcom-afgørelse 95/1 (konventionen om forhindring af landbaseret havforurening), har direkte indflydelse på det indre markeds gennemførelse og funktion. Det er derfor nødvendigt at foretage en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på området og følgelig at ændre bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, under hensyntagen til Fællesskabets risikovurderinger og relevante videnskabelige beviser, der støtter Parcom-afgørelse 95/1.«
- (8) I betragtning 2 og 3 opridses baggrunden for direktivet, idet det nævnes, at »SCCP klassificeres som miljøfarlige, da de er meget giftige for organismer, der lever i vand, og kan give skadelige langtidsvirkninger i vandmiljøet«, og at »Kommissionen har vedtaget en henstilling i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer ⁽³⁾, hvori den for at beskytte vandmiljøet anbefaler at træffe særlige foranstaltninger for at begrænse anvendelsen af SCCP, navnlig i skærevæske til metalforarbejdning og produkter til færdigbehandling af læder«.
- (9) I punkt 42.1 hedder det, at SCCP ikke må markedsføres til anvendelse som stoffer eller som bestanddele i andre stoffer eller præparater i koncentrationer på mere end 1 %
 - til metalforarbejdning
 - til indfedtning af læder.
- (10) I punkt 42.2 hedder det, at inden den 1. januar 2003 tager Kommissionen sammen med medlemsstaterne og Ospar-Kommissionen og under inddragelse af al relevant ny videnskabelig viden om sundheds- og miljøsici ved SCCP alle andre anvendelser af SCCP op til fornyet overvejelse, og at Europa-Parlamentet underrettes om resultatet af disse overvejelser.
- (11) Artikel 2, stk. 1, bestemmer, at medlemsstaterne senest den 6. juli 2003 vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv, at de straks underretter Kommissionen herom, og at de anvender disse bestemmelser senest den 6. januar 2004.

⁽²⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

3. Nationale bestemmelser

- (12) De nationale bestemmelser, som Nederlandene har meddelt, blev indført ved besluit van 3 november 1999, houdende regels inzake het beperken van kortketenige gechloreerde paraffines (Besluit gechloreerde paraffines WMS), Staatsblaad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).
- (13) I henhold til artikel 1 finder den nederlandske beslut anvendelse på chloralkaner med en kæde på 10-13 (inklusive) kulstofatomer og en chloreringsgrad på mindst 48 vægtprocent.

I henhold til artikel 2, stk. 1, kan de i artikel 1 omhandlede SCCP ikke anvendes:

- som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser
- i skærevæsker til metalforarbejdning
- som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler.

I henhold til artikel 2, stk. 2, kan SCCP dog fortsat indtil den 31. december 2004 anvendes i fugemasser til dæmninger og diger eller som flammehæmmende middel i transportbånd udelukkende til anvendelse inden for minedrift.

- (14) Bestemmelserne blev den 8. marts 1999 meddelt til Kommissionen på udkaststadiet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽⁴⁾. Nederlandene anførte, at det var nødvendigt at indføre de påtænkte bestemmelser for at sikre, at Nederlandene også fremover kan opfylde sine internationale forpligtelser i henhold til konventionen om forhindring af landbaseret havforurening (den såkaldte Pariskonvention) og Paris-Kommissionens (Parcom) afgørelse 95/1 fra juni 1995 om gradvis afvikling af anvendelsen af SCCP, der er truffet inden for rammerne af Pariskonventionen, og som Kongeriget Nederlandene er kontraherende part i⁽⁵⁾. Fem medlemsstater⁽⁶⁾ og Europa-Kommissionen fremsatte bemærkninger, og Spanien afgav en udførlig udtalelse. Alle disse medlemsstater, bortset fra Danmark og Østrig, var ligesom Europa-Kommissionen imod indførelsen af de påtænkte nationale bestemmelser.

4. Baggrundsinformation om SCCP

- (15) Chlorparaffiner er kemiske stoffer, der fremstilles ved chlorering af ligekædede paraffiner eller alkaner. De inddeles ofte i flere grupper efter udgangsmaterialets kædelængde og mængden af chlor i slutproduktet. De kort-, mellem- og langkædede chlorparaffiner (hhv. SCCP, MCCP og LCCP) er tre hovedgrupper. SCCP fremstilles af ligekædede paraffiner med en kædelængde på C₁₀ til C₁₃. De markedsførte SCCP kan indeholde 49-71 % chlor i gennemsnit. De kan markedsføres og anvendes i ren form, men kan også forekomme som urenheder i andre stoffer og præparater, særlig MCCP⁽⁷⁾.
- (16) I Det Europæiske Fællesskab anvendes SCCP hovedsagelig som tilsætningsstoffer i skærevæsker til metalforarbejdning. Andre anvendelsesformål er som flammehæmmende middel i gummi og som tilsætningsstoffer i maling og andre overfladebehandlingssystemer. Stofferne anvendes i mindre omfang til indfedtning og blødgøring i læderindustrien, som imprægneringsmiddel i tekstilindustrien og som tilsætningsstoffer i fugemasser.

⁽⁴⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

⁽⁵⁾ De kontraherende parter har ved Pariskonventionen forpligtet sig til at tage ethvert muligt skridt til at hindre forurening af havet og bekæmpe landbaseret havforurening. Alle medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, bortset fra Østrig, Grækenland, Luxembourg og Italien, har tiltrådt konventionen. Det Europæiske Fællesskab er også kontraherende part. Paris-Kommissionen (Parcom), der består af repræsentanter for hver af de kontraherende parter, har ansvaret for at forvalte konventionen. I henhold til artikel 18, stk. 3, kan kommissionen vedtage programmer og forholdsregler til begrænsning eller eliminering af landbaseret forurening med visse stoffer, der er opført i kapitel I, II og III i denne konventions bilag A. Parcom-afgørelse 95/1, som er vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, bestemmer, at visse anvendelser af SCCP gradvist afvikles efter følgende tidsplan: anvendelse som blødgørere i maling og præparater til overfladebehandling, anvendelse i skærevæsker til metalforarbejdning og anvendelse som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler pr. 31. december 1999 og anvendelse som blødgørere i fugemasser og som flammehæmmende middel i transportbånd udelukkende til anvendelse inden for minedrift pr. 31. december 2004. Af de elleve medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, der er kontraherende part i Pariskonventionen, har alle, bortset fra Det Forenede Kongerige, forpligtet sig til at overholde Parcom-afgørelse 95/1. Det Europæiske Fællesskab er ikke part i Parcom-afgørelsen. Pariskonventionen er erstattet af den nye konvention om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (Ospar-konventionen, 1992). I henhold til den nye konvention er Paris-Kommissionen erstattet af en ny Ospar-Kommission.

⁽⁶⁾ Italien, Danmark, Det Forenede Kongerige, Østrig og Tyskland.

⁽⁷⁾ Direktiv 2002/45/EF fastætter en koncentrationsgrænse på 1 % for SCCP til anvendelse som bestanddele i andre stoffer eller præparater.

- (17) SCCP klassificeres som farlige stoffer i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer⁽⁸⁾. Nærmere bestemt klassificeres de som kræftfremkaldende stoffer i kategori 3 og forsynes med risikosætning R40 (»Mulighed for varig skade på helbred«) og symbolet Xn (»Sundhedsskadelig«). De klassificeres desuden som miljøfarlige og forsynes med risikosætning R50/53 (»Meget giftig for organismer, der lever i vand« og »Kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet«) og symbolet N (»Miljøfarlig«).
- (18) SCCP er på grund af deres toksicitet og deres klare persistens og tendens til bioakkumulering blandt de stoffer, for hvilke det overvejes at træffe forureningsbekæmpende foranstaltninger i henhold til Pariskonventionen (i dag Ospar-konventionen)⁽⁹⁾. I begyndelsen af 1990'erne udtrykte Paris-Kommissionen bekymring over emissionen af SCCP i havmiljøet og begyndte at overveje lovgivningstiltag om anvendelsen af stofferne. De europæiske fabrikanter fremsatte dengang et forslag om en frivillig aftale med henblik på gradvist at afvikle leveringen af SCCP til anvendelse i skærevæsker til metalforarbejdning og for at tilskynde de senere produktionsled til at anvende produkter, der er mindre skadelige for vandmiljøet. Forhandlingerne gav ikke noget resultat, og Paris-Kommissionen vedtog i sidste ende afgørelse 95/1. Det Forenede Kongerige var imod afgørelsen og anførte, at den ikke blev understøttet af en passende risikovurdering.
- (19) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1179/94⁽¹⁰⁾ blev SCCP opført i den første liste over prioriterede stoffer, der skal underkastes risikovurdering i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer⁽¹¹⁾, idet Det Forenede Kongerige fungerede som referent.
- (20) Den risikovurderingsrapport, der blev udarbejdet af Det Forenede Kongerige, blev forelagt for medlemsstaternes tekniske eksperter⁽¹²⁾ til gennemgang. Rapporten⁽¹³⁾, som blev forelagt i september 1997, og som behandlede alle videnskabelige data, der forelå indtil 1996, herunder også de data, som Parcom-afgørelse 95/1 byggede på, fremhæver en række miljörisici for organismer, der lever i vand, når SCCP anvendes til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder, hvor der ifølge rapporten bør overvejes risikobegrænsende foranstaltninger. De øvrige nuværende anvendelser blev ikke anset for at give anledning til bekymring for vandmiljøet eller menneskers sundhed, selv om man fandt, at der var behov for yderligere oplysninger og undersøgelser for fyldestgørende at kunne beskrive visse mulige miljörisici som følge af anvendelsen af SCCP i gummi.
- (21) Risikovurderingsrapporten blev derpå forelagt for Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (CSTEE) til ekspertgennemgang. CSTEE bekræftede i sin udtalelse af 27. november 1998⁽¹⁴⁾ den videnskabelige gyldighed af resultaterne af risikovurderingen. Disse resultater og den tilhørende strategi for risikobegrænsning blev vedtaget endeligt på fællesskabsplan ved Kommissionens henstilling 1999/721/EF af 12. oktober 1999 i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93. De relevante dele af henstillingen gengives nedenfor:

⁽⁸⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁽⁹⁾ Se fodnote 5.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1179/94 af 25. maj 1994 vedrørende den første liste over prioriterede stoffer i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 (EFT L 131 af 26.5.1994, s. 3).

⁽¹¹⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1. Der indføres ved denne forordning bl.a. en fællesskabsprocedure for vurdering af risikoen ved eksisterende stoffer, dvs. stoffer, der er opført i EINECS-fortegnelsen (European Inventory of Existing Commercial Substances) (EFT C 146 af 15.6.1990, s. 1). Der skal i henhold til forordningen vedtages lister over prioriterede stoffer, der skal underkastes Fællesskabets risikovurdering, nærmere bestemt ved en kommissionsforordning, hvoraf det for hvert stof fremgår, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for vurderingen. Der er bestemte procedurer og metoder til vurdering af den faktiske eller mulige risiko for mennesker og miljø ved de pågældende stoffer. De er angivet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 af 28. juni 1994 om principperne for vurdering af risikoen for mennesker og miljø ved eksisterende stoffer, i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 (EFT L 161 af 29.6.1994, s. 3). Opfølgningen af risikovurderingen og om nødvendigt den anbefalede strategi vedtages endeligt på fællesskabsplan, i reglen ved en henstilling fra Kommissionen. På grundlag af den således vedtagne risikovurdering og strategihenstilling påhviler det derpå Kommissionen om nødvendigt at foreslå fællesskabsforanstaltninger inden for rammerne af direktiv 76/769/EØF eller inden for rammerne af andre relevante eksisterende fællesskabsinstrumenter.

⁽¹²⁾ Medlemsstaternes eksperter mødes jævnligt for at tage risikovurderingsrapporterne op til fornyet overvejelse med henblik på at udarbejde de foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til den udvalgsprocedure, som blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 793/93.

⁽¹³⁾ »European Union Risk Assessment Report, alkanes, C¹⁰⁻¹³, chloro«, Det Europæiske Kemikaliekontor, Institut for Beskyttelse af Forbrugerne og deres Sundhed, Det Fælles Forskningscenter, Europa-Kommissionen.

⁽¹⁴⁾ »CSTEE opinion on the results of the risk assessment of SCCPs carried out in the framework of Council Regulation (EEC) 793/93 on the evaluation and control of the risks of existing substances«, udtalelse afgivet på CSTEE's plenarmøde, Bruxelles den 27. november 1998: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

»I. RISIKOVURDERING:

A. **Sundhed**

Konklusionen af risikovurderingen for ARBEJDSTAGERE, FORBRUGERE og OFFENTLIGHEDEN VIA MILJØET er, at der er på indeværende tidspunkt hverken behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Risikovurderingen har vist, at der ikke forventes nogen risiko for ovennævnte befolkningsgrupper. Den mulige udsættelse for arbejdstagere under produktion og anvendelse er først og fremmest via huden. Indånding er en anden mulig eksponeringsvej under arbejde med skærevæsker og hotmelt-klæbestoffer, der indeholder stoffet. Gældende risikobegrænsende foranstaltninger inden for fællesskabslovgivningen om beskyttelse af arbejdstagerne eller anden gældende relevant fællesskabslovgivning anses for tilstrækkelige.
- Eksponering af forbrugerne, hvilket kan ske ved berøring med lædervarer, der er behandlet med stoffet, og ved privat brug af skærevæsker, anses ikke for at give anledning til bekymring.

B. **Miljø**

Konklusionen af risikovurderingen for AKVATISKE (sedimenter) og TERRESTRISKE ØKOSYSTEMER er, at der er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Der er behov for mere information, så man får rådighed over en fyldestgørende beskrivelse af risikoen for sedimenter som følge af produktionen af stoffet og brugen af det i gummi, risikoen for jordbunden og sedimenter som følge af formulering og brug af skærevæsker og midler til færdigbehandling af læder, og risikoen for jordbunden og sedimenter på både lokalt og regionalt niveau.

De påkrævede informationer er følgende:

- eksperimentel bestemmelse af K_{oc} ⁽¹⁵⁾
- overvågningsdata fra jord og sedimenter nær ved forureningskilderne
- prøvning af toksicitet for organismer, der lever i jord eller sedimenter, medmindre der, når ovennævnte oplysninger foreligger, ikke længere er grund til bekymring over de pågældende miljømedier.

Konklusionen af risikovurderingen for MIKROORGANISMER I SPILDEVANDSBEHANDLINGSANLÆG og ATMOSFÆREN er, at der på indeværende tidspunkt hverken er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Risikovurderingen har vist, at der ikke forventes nogen risiko for ovennævnte miljømedier. De risikobegrænsende foranstaltninger, som allerede er truffet, anses for tilstrækkelige.

Konklusionen af risikovurderingen for AKVATISKE ØKOSYSTEMER (undtagen sediment) og IKKE-MILJØMEDIUMSPECIFIKKE VIRKNINGER MED RELEVANS FOR FØDEKÆDEN er, at der er behov for særlige foranstaltninger for at begrænse risikoen. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- mulige virkninger for det lokale vandmiljø som følge af eksponering fra formulering og brug af skærevæsker, der indeholder stoffet, og produkter til færdigbehandling af læder, der indeholder stoffet
- mulige ikke-miljømediumspecifikke virkninger med relevans for fødekæden som følge af formulering og brug af produkter til færdigbehandling af læder, der indeholder stoffet, og brug af skærevæsker, der indeholder stoffet.

II. STRATEGI FOR RISIKOBEGRÆNSNING for MILJØET:

Man bør overveje begrænsning af markedsføring og brug af stoffet på fællesskabsplan for at beskytte miljøet mod brug og formulering af produkter, især til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder. For at bestemme, hvilke anvendelser det er berettiget at give dispensation for, er der behov for yderligere arbejde. De identificerede foranstaltninger for at beskytte miljøet vil også begrænse den humane eksponering.»

⁽¹⁵⁾ Fordelingskoefficienten for organisk kulstof, et parameter, der angiver et stofs fordeling mellem organisk kulstof i jordbunden (f.eks. humussyre) og vand.

- (22) Kommissionen vedtog den 20. juni 2000 et forslag til ændring af direktiv 76/769/EF med henblik på at begrænse markedsføringen og anvendelsen som foreslået i Fællesskabets risikovurdering, hvilket i sidste ende førte til Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af direktiv 2002/45/EF.
- (23) I overensstemmelse med punkt 42.2 i bilag I til direktiv 76/769/EØF, som indsat ved direktiv 2002/45/EF, tog Kommissionen de øvrige anvendelser af SCCP op til fornyet overvejelse. Kommissionen anmodede i denne forbindelse Det Forenede Kongerige som den medlemsstat, der som referent er ansvarlig for risikovurderingen af SCCP i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93, om at indsamle og gennemgå al relevant ny viden og om nødvendigt at ajourføre Fællesskabets risikovurderingsrapport. Kommissionen forhørte sig desuden hos Ospar-sekretariatet for at erfare, om der forelå nogen ny videnskabelig viden om risiciene ved SCCP, som kunne ændre konklusionerne af den tidligere risikovurdering. Endelig spurgte Kommissionen CSTEE, om komitéen havde kendskab til nogen ny videnskabelig viden, der kunne berøre resultaterne af risikovurderingen og give anledning til at ændre konklusionerne.
- (24) CSTEE konkluderede i sin udtalelse af 22. december 2002, at en gennemgang af den nye viden om SCCP ikke viser, at der er behov for at ændre konklusionerne af Fællesskabets risikovurdering ⁽¹⁶⁾.
- (25) Det Forenede Kongerige forelagde i februar 2003 et udkast til ajourført risikovurderingsrapport om SCCP som opfølgning til direktiv 2002/45/EF. Udkastet til rapport indeholder en gennemgang af den viden om miljøeksponeringen ved SCCP og stoffernes virkning og skæbne i miljøet, der er opnået, siden den oprindelige risikovurdering blev afsluttet, og en nyvurdering af risiciene ved andre anvendelser end dem, der er omfattet af de begrænsninger af markedsføringen og anvendelsen, der er fastsat i direktiv 2002/45/EF. Der er også taget hensyn til CSTEE's to ovennævnte udtalelser om SCCP (punkt 21 og 24). Modsat den oprindelige risikovurdering omfatter det nye udkast til ajourført risikovurdering risici for havmiljøet og indeholder en nøje gennemgang af emissionen af SCCP igennem levetiden for produkter, der indeholder stofferne.
- (26) Resultaterne af udkastet til ajourført risikovurdering gengives nedenfor:
- »(x) i) Der er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser.

For så vidt angår overfladevand, sedimenter, jordbunden og sekundær forgiftning samt marine økosystemer, er der behov for yderligere oplysninger om specifik eksponering for at finjustere skønnene over udledningen på lokalt plan (gummi, maling/præparater til overfladebehandling og tekstiler) og på regionalt plan (alle anvendelser). Nærmere bestemt kunne der tilvejebringes oplysninger om:

- de faktiske udledninger ved blanding og forarbejdning af gummi
- mængden af korte chlorparaffiner, der anvendes på typiske anlæg til blanding (formulering) og bagsidebehandling af tekstiler
- udledningerne fra anlæg til blanding og bagsidebehandling af tekstiler
- udledningerne fra anlæg til formulering og applikation af maling og
- emissionerne ved anvendelsen og bortskaffelsen af produkter.

Stoffet opfylder screeningskriterierne for at blive betragtet som PBT-stof, og der kunne derfor også foretages en simuleringstest af stoffets bionedbrydelighed for at fastslå halveringstiden i havmiljøet. Yderligere toksicitetsdata ville gøre det muligt at revidere PNEC-værdien for både havvand og havsedimenter, men det er vigtigere at fastslå persistensen end at indsamle sådanne data. Det kunne desuden overvejes at foretage yderligere bionedbrydelighedstest af korte chlorparaffiner i jordbunden.

BEMÆRK: Målinger viser, at stoffet forekommer udbredt i miljøet. Udviklingstendensen kendes ikke og kunne hænge sammen med tidligere anvendelser, som nu kontrolleres. Desuden er der ikke konstateret nogen klar risiko ud fra disse målinger. Forekomsten af korte chlorparaffiner i arktiske og marine prædatorer betyder dog, at resultaterne fortsat giver anledning til bekymring. Mens det ud fra et videnskabeligt grundlag ikke er muligt at sige, om der er en miljörisiko nu eller i fremtiden, kunne det i lyset af:

- de data, der viser forekomsten i biota
- stoffets klare persistens (ifølge laboratorieundersøgelser)

⁽¹⁶⁾ »CSTEE opinion on »SCCPs«-Follow-up to Directive 2002/45/EC«, udtalelse afgivet på CSTEE's 35. plenarmøde, Bruxelles den 17. december 2002: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

- den tid, det ville tage at indsamle oplysninger og
- det forhold, at det kunne være vanskeligt at begrænse eksponeringen, hvis de supplerende oplysninger bekræftede, at der foreligger en risiko,

overvejes fra politisk hold, om der bør indføres forsigtighedsforanstaltninger til risikostyring i mangel af måledata om halveringstiden i miljøet med henblik på at begrænse udledningen i vand (og jordbunden ved anvendelsen af renseslam), herunder fra »affald, der bliver i miljøet«. Dette kunne tages op til fornyet overvejelse, hvis en miljøsimuleringstest viser, at persistenskriteriet ikke er opfyldt. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at stoffet efter alt at dømme opfylder screeningskriteriet for at blive betragtet som mulig persistent organisk miljøgift (POP-stof) i henhold til internationale konventioner.

(x) ii) Der er på nuværende tidspunkt hverken behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet.

Denne konklusion gælder for vurderingen af:

- det lokale overfladevand på produktionssteder, formuleringen og brugen af fugemasse, formuleringen og brugen af maling og præparater til overfladebehandling og på regionalt plan
 - de lokale sedimenter på produktionssteder, formuleringen og anvendelsen af fugemasse, formuleringen og anvendelsen af maling og præparater til overfladebehandling og på regionalt plan
 - vurderingen af rensningsanlæg for spildevand fra enhver anvendelse
 - atmosfæren og spildevandsrensningsprocesserne til produktion og enhver anvendelse
 - det lokale terrestriske miljø på produktionssteder, formuleringen og brugen af fugemasse og formuleringen og anvendelsen af maling og den regionale landbrugsjord og
 - sekundær forgiftning fra anvendelsen af fugemasse.«
- (27) Ud over de ovenfor anførte fællesskabsforanstaltninger nævnes SCCP også i andre fællesskabsforskrifter. På grund af SCCP's humane toksicitet og akvatiske toksicitet, den konstaterede udbredte forekomst i vandmiljøet, og det forhold, at de allerede er omfattet af Parcom-afgørelse 95/1, er stofferne i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF⁽¹⁷⁾ opført blandt de prioriterede farlige stoffer som defineret i artikel 16, stk. 3, i sidstnævnte direktiv. I henhold til dette direktiv vedtages der specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab inden for 20 år efter vedtagelsen af foranstaltningerne. Der er endnu ikke vedtaget sådanne foranstaltninger for SCCP.

II. PROCEDURE

- (28) Ved vedtagelsen af direktiv 2002/45/EF stemte den nederlandske delegation imod direktivet og anførte i en stemmeforklaring af 24. april 2002, at gennemførelsen af et direktiv om SCCP ville gøre det umuligt for Nederlandene at varetage sine internationale forpligtelser i henhold til Pariskonventionen og Parcom-afgørelse 95/1.
- (29) Ved skrivelse af 17. januar 2003 fra Kongeriget Nederlandenes Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union gav den nederlandske regering Kommissionen meddelelse om de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af SCCP, som Nederlandene påtænker at opretholde efter vedtagelsen af direktiv 2002/45/EF.
- (30) Ved skrivelse af 25. marts 2003 meddelte Kommissionen den nederlandske regering, at den havde modtaget meddelelsen i henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og at den seksmånedersperiode, den har til at behandle anmodningen i henhold til artikel 95, stk. 6, begyndte den 22. januar 2003, dvs. dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (31) Ved skrivelse af 15. april 2003 underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om Nederlandenes meddelelse. Kommissionen offentliggjorde ligeledes en meddelelse om anmodningen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁸⁾ for at informere andre berørte parter om de nationale bestemmelser, Nederlandene påtænker at opretholde, og om de anførte grunde hertil.

⁽¹⁷⁾ EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EFT C 188 af 8.8.2002, s. 2.

III. VURDERING

1. Vurdering af, om betingelserne for at anvende traktatens undtagelsesbestemmelse er opfyldt

- (32) Artikel 95, stk. 4, angår nationale bestemmelser, der gives meddelelse om i forbindelse med en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, som er vedtaget og trådt i kraft inden vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, og som det ville uforeneligt med harmoniseringsforanstaltningen at opretholde.
- (33) De nationale bestemmelser blev meddelt i forbindelse med direktiv 2002/45/EF, dvs. en harmoniseringsforanstaltning, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 95. Bestemmelserne blev vedtaget og trådte i kraft i 1999, dvs. inden vedtagelsen af nævnte direktiv. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang de nationale bestemmelser er uforenelige med direktivet, mener Nederlandene, at de gældende nationale bestemmelser kun delvist er uforenelige med bestemmelserne i direktiv 2002/45/EF. Harmoniseringsbestemmelserne i direktiv 2002/45/EF vedrører efter Nederlandenes opfattelse alene de anvendelser, der udtrykkeligt begrænses⁽¹⁹⁾, dvs. anvendelsen af SCCP til metalforarbejdning og til indfedtning af læder. Denne fortolkning bekræftes ifølge Nederlandene af direktivets ordlyd og er en logisk følge af forsigtighedsprincippet⁽²⁰⁾. I denne henseende anfører Nederlandene, at hvis direktiv 2002/45/EF formodedes at være en foranstaltning, der indebærer en fuldstændig harmonisering, ville nye anvendelser af SCCP, som kunne udgøre betydelige risici for menneskers sundhed og miljøet, være tilladt uden nogen form for regulering. Nederlandene konkluderer, at de gældende nationale bestemmelser, for så vidt som de vedrører andre anvendelser end dem, der er omfattet af begrænsningerne efter direktiv 2002/45/EF, falder uden for harmoniseringskravene i sidstnævnte, og at de ikke behøver at blive behandlet efter traktatens artikel 95, stk. 4.
- (34) Kommissionen deler ikke Nederlandenes opfattelse. I overensstemmelse med fast retspraksis skal en fællesskabsforanstaltning fortolkes ud fra de fastsatte mål. Direktiv 2002/45/EF er baseret på traktatens artikel 95, stk. 1, dvs. retsgrundlaget for harmoniseringsforanstaltninger vedrørende det indre markeds oprettelse og funktion. Det fremgår af nævnte direktivs betragtning 1, at hovedformålet er at fjerne de hindringer for det indre markeds gennemførelse og funktion, der skyldes de bestemmelser, som nogle medlemsstater har indført eller påtænker at indføre for at begrænse anvendelsen af SCCP i medfør af Parcom-afgørelse 95/1. Desuden fremgår det af betragtning 3, at direktiv 2002/45/EF bygger på resultaterne af Fællesskabets risikovurdering af SCCP, som omfattede alle nuværende anvendelser af SCCP. Kommissionen mener derfor, at direktiv 2002/45/EF skal fortolkes således, at der ved direktivet indføres en harmonisering af alle de nuværende anvendelser af SCCP, der er omfattet af Fællesskabets risikovurdering, og at det derfor er til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder nationale begrænsninger for anvendelsen af SCCP, som rækker videre end dem, der er fastsat i direktivet.
- (35) Forskellene mellem direktiv 2002/45/EF og de nationale bestemmelser er sammenfattet i følgende skema:

	Direktiv 2002/45/EF	Nationale bestemmelser
SCCP som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser	Hverken forbud mod eller begrænsning for anvendelsen	Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad ≥ 48 vægtprocent
SCCP som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler	Hverken forbud mod eller begrænsning for anvendelsen	Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad ≥ 48 vægtprocent

⁽¹⁹⁾ Se s. 2 og 6 i den nederlandske anmodning.

⁽²⁰⁾ Se s. 3 i den nederlandske anmodning.

	Direktiv 2002/45/EF	Nationale bestemmelser
SCCP i skærevæsker til metalforarbejdning	Totalt forbud mod at anvende SCCP som stoffer Forbud mod at anvende SCCP som bestanddele i andre stoffer eller præparater i koncentrationer på mere end 1 %	Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad \geq 48 vægtprocent som stoffer Anvendelsen af SCCP med en chloreringsgrad $<$ 48 vægtprocent som stoffer ikke omfattet Totalt forbud mod at anvende SCCP med en chloreringsgrad 48 vægtprocent som bestanddele i andre stoffer og præparater Anvendelsen af SCCP med en chloreringsgrad $<$ 48 vægtprocent som bestanddele i andre stoffer og præparater ikke omfattet
SCCP til indfedtning af læder	Totalt forbud mod at anvende SCCP som stoffer Forbud mod at anvende SCCP som bestanddele i andre stoffer eller præparater i koncentrationer på mere end 1 %	Anvendelsen ikke omfattet Anvendelsen ikke omfattet

- (36) Det fremgår af skemaet ovenfor, at de meddelte nationale bestemmelser afviger fra kravene i direktiv 2002/45/EF i følgende henseende:
- Det er i Nederlandene forbudt at anvende SCCP med en chloreringsgrad på 48 vægtprocent eller derover som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser og som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler, hvor der ikke i direktivet er fastsat nogen begrænsninger for markedsføringen og anvendelsen
 - det er i Nederlandene forbudt i skærevæsker til metalforarbejdning at anvende stoffer og præparater, i hvilke SCCP forekommer som bestanddele med en chloreringsgrad på 48 % eller derover, hvor der ikke i direktivet er fastsat nogen begrænsninger for markedsføringen og anvendelsen, hvis SCCP forekommer i koncentrationer på mindre end 1 %.
- (37) De nationale bestemmelser omfatter hverken anvendelsen af SCCP som stoffer eller som bestanddele i andre stoffer og præparater til indfedtning af læder eller anvendelsen af SCCP med en chloreringsgrad på mindre end 48 % som stoffer eller som bestanddele i andre stoffer og præparater i skærevæsker til metalforarbejdning. Ifølge Kommissionens oplysninger er disse anvendelser fortsat ikke reguleret og derfor tilladt i Nederlandene. Kommissionen erindrer i denne henseende om, at artikel 95, stk. 4, alene kan påberåbes i forbindelse med nationale bestemmelser, der er uforenelige med en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, og ikke i tilfælde af, at der ikke er truffet nationale reguleringsforanstaltninger, der skal indføres i henhold til en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet. Nederlandenes anmodning i henhold til artikel 95, stk. 4, berører derfor ikke Nederlandenes forpligtelser til rettidigt og korrekt at gennemføre bestemmelserne i direktiv 2002/45/EF i nederlandsk ret.
- (38) I henhold til artikel 95, stk. 4, skal meddelelsen af de nationale bestemmelser ledsages af en redegørelse for grundene vedrørende et eller flere af de vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet. Nederlandenes anmodning indeholder en redegørelse for grundene vedrørende miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed, som efter Nederlandenes opfattelse begrundet at opretholde de gældende nationale bestemmelser.
- (39) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at Nederlandenes anmodning om tilladelse til at opretholde de gældende nationale bestemmelser om SCCP kan antages til behandling.

2. Vurdering af sagens omstændigheder

- (40) I henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og stk. 6, første afsnit, skal Kommissionen påse, at alle de i denne artikel fastsatte betingelser for, at en medlemsstat kan opretholde de gældende nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, er til stede. Nærmere bestemt gælder det, at de nationale bestemmelser skal være begrundet i de vigtige behov, hvortil der henvises i traktatens artikel 30, eller i miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, at de ikke må være et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og at de ikke må udgøre en hindring for det indre markedes funktion.
- (41) I henhold til artikel 95, stk. 6, første afsnit, træffer Kommissionen afgørelse inden seks måneder efter meddelelsen. I henhold til artikel 95, stk. 6, tredje afsnit, kan Kommissionen dog meddele den pågældende medlemsstat, at denne periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder, hvis dette er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, og hvis der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed.

2.1. Begrundelse baseret på vigtige hensyn, der er omhandlet i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet

- (42) Nederlandene mener, at de gældende nationale bestemmelser er nødvendige for at beskytte vandmiljøet og menneskers sundhed mod risiciene som følge af de nuværende anvendelser af SCCP. Der henvises til forsigtighedsprincippet. Efter Nederlandenes opfattelse skal dette princip fortolkes således, at landet ikke kan formodes at vente, indtil der opstår et alvorligt problem, særlig i lyset af betydningen af grund- og overfladevand af høj kvalitet for menneskers sundhed. Nederlandene erindrer om, at SCCP er ekstremt farlige stoffer. De klassificeres som farlige for både menneskers sundhed og miljøet i henhold til direktiv 67/548/EØF. De anses desuden for at være persistente og særlig skadelige for vandmiljøet i henhold til Oskar-konventionen, og da stofferne forekommer i miljøet, vedtog Paris-Kommissionen (nu Oskar-Kommissionen) ved afgørelse 95/1 gradvist at afvikle anvendelsen. Nederlandene anfører, at SCCP udgør en alvorlig trussel for det nederlandske vandmiljø. Dette fremgår angiveligt klart af en undersøgelse udført af en nederlandsk toksikologikonulent, der er vedlagt som bilag til Nederlandenes meddelelse. Folkesundheden hævdes også at være i fare, fordi både overfladevand og grundvand i vidt omfang anvendes til indvinding af drikkevand i Nederlandene.
- (43) Kommissionen mener, at der ved vurderingen af, om de nationale bestemmelser opfylder betingelserne i artikel 95, stk. 4, ikke alene skal tages behørigt hensyn til den dokumentation, Nederlandene har forelagt, men også til alle relevante data og oplysninger, Kommissionen råder over, særlig resultaterne af de risikovurderinger, der er foretaget i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93 og al den øvrige dokumentation, der er nævnt i afsnit 1.4 i denne beslutning.

2.2. Anvendelse af traktatens artikel 95, stk. 6, tredje afsnit

- (44) Efter en grundig gennemgang af disse data og oplysninger finder Kommissionen, at betingelserne i artikel 95, stk. 6, tredje afsnit er opfyldt, således at den kan gøre brug af muligheden for at forlænge den frist på seks måneder, som den har til at godkende eller forkaste de nationale bestemmelser.

2.2.1. Begrundelse i spørgsmålets kompleksitet

- (45) En gennemgang af Nederlandenes meddelelse viser, at ovennævnte nederlandske undersøgelse er den eneste dokumentation, der blev vedlagt fra nederlandsk side. Undersøgelsen, som blev udarbejdet i 1996, omhandler primært risiciene ved SCCP i Nederlandene. Modsat hvad Nederlandene anfører, fremgår det imidlertid ikke af nævnte undersøgelse, at der foreligger risiko for det nederlandske vandmiljø og den nederlandske befolkning. Undersøgelsen støtter derimod konklusionerne i en tidligere rapport⁽²¹⁾, i henhold til hvilken chlorparaffiner ud fra de begrænsede oplysninger om eksponerings- og virkningsniveau at dømme ikke synes at indebære nogen betydelig risiko for mennesker og økosystemer i Nederlandene. Undersøgelsen synes derfor ikke at understøtte de grunde, som Nederlandene har anført for at opretholde de nationale bestemmelser.

⁽²¹⁾ »Explanatory report chlorinated paraffins« (Sloof et al., 1992).

- (46) Det fremgår som nævnt ikke af Fællesskabets oprindelige risikovurderingsrapport fra 1999 om SCCP, at andre anvendelser af SCCP end til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder giver anledning til bekymring for menneskers sundhed og miljøet og ville berettige til at træffe risikobegrænsende foranstaltninger. Disse konklusioner blev efter nøje vurdering af de nye oplysninger om SCCP bekræftet af CSTEE i udtalelsen af 27. november 1998, og under hensyn til bestemmelserne i direktiv 2002/45/EF konkluderede CSTEE i sin udtalelse af 22. december 2002, at disse oplysninger ikke giver anledning til at ændre konklusionerne af Fællesskabets risikovurdering.
- (47) Det Forenede Kongeriges ajourførte udkast til risikovurderingsrapport fra februar 2003 afviger imidlertid fra konklusionerne i Fællesskabets oprindelige risikovurderingsrapport.
- (48) Udkastet til rapport indeholder en redegørelse for yderligere data og en mere omfattende gennemgang af risiciene ved andre anvendelser af SCCP end dem, der er omfattet af de begrænsninger for markedsføring og anvendelse, der er fastsat i direktiv 2002/45/EF. Selv om dette dokument udtrykkeligt omtales som et udkast og udelukkende er bestemt til medlemsstaternes eksperter⁽²⁾ videre drøftelse og gennemgang inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 793/93, mener Kommissionen, at det er relevant for dens vurdering af begrundelsen af de nationale bestemmelser i henhold til artikel 95, stk. 4.
- (49) Udkastet til rapport fremhæver en række mulige miljörisici som følge af alle anvendelser af SCCP, bortset fra anvendelsen som fugemasse. Der menes imidlertid at være behov for yderligere oplysninger om eksponering og yderligere undersøgelser for at tilvejebringe mere pålidelige resultater. Rapporten fremhæver også en række mulige risici for havmiljøet i forbindelse med SCCP's sandsynlige PBT-egenskaber. Stofferne er identificeret som potentielt persistente eller potentielt meget persistente, meget bioakkumulerende og toksiske. Der peges i rapporten på, at der, selv om det ville tage betydelig tid, kunne foretages yderligere undersøgelser for at kunne konkludere på et mere solidt videnskabeligt grundlag, at stofferne er persistente. Anvendelsen i gummi, maling og tekstiler og produkter, der har været i brug i længere tid, har vist sig at være potentielle kilder og veje ud i havmiljøet. Endelig konstateres det i udkastet til rapport, at der foreligger potentielle risici for jordbunden fra forskellige kilder, og der peges på, at man kunne overveje at foretage yderligere test af SCCP's bionedbrydelighed i dette miljø. På trods af disse lakuner i den videnskabelige viden mener Det Forenede Kongerige, at de foreliggende data, som fremhæver de potentielle risici for havmiljøet og jordbunden, giver anledning til alvorlig bekymring, og foreslår, at man allerede nu kunne overveje at indføre forsigtighedsforanstaltninger til risikostyring.
- (50) Resultaterne af udkastet til ajourført risikovurdering viser, at de relevante foreliggende data og oplysninger stadig ikke er tilstrækkelige til at konkludere, at de fremhævede miljörisici faktisk foreligger, og at der må være behov for yderligere oplysninger og undersøgelser for at begrænse usikkerhedsmomenterne ved risikovurderingen. Samtidig synes de betænkeligheder, Det Forenede Kongerige har ytret, dog at pege på, at disse data og oplysninger kunne begrunde en eventuel anvendelse af risikobegrænsende foranstaltninger baseret på forsigtighedsprincippet. Det fremgår imidlertid hverken klart af udkastet til rapport, hvilke anvendelser af SCCP der giver anledning til bekymring, eller i hvilket omfang det kunne være begrundet at træffe risikobegrænsende foranstaltninger for at tackle disse spørgsmål på passende vis.
- (51) I betragtning af, at udkastet til ajourført risikovurderingsrapport er foreløbigt, og i betragtning af de deraf følgende uklare oplysninger mener Kommissionen, at CSTEE må tage udkastet (og alle andre relevante foreliggende data) op til overvejelse for så vidt muligt at afklare de spørgsmål, der følger af resultaterne af udkastet til ajourført risikovurderingsrapport, og for derefter at vurdere de meddelte nationale bestemmelser. Kommissionens beslutning i henhold til artikel 95, stk. 6, første afsnit, bør derfor afvente resultatet af disse overvejelser. Under disse omstændigheder og i lyset af, at udkaster til ajourført risikovurderingsrapport blev forelagt Kommissionen efter meddelelsen af de nationale bestemmelser, finder Kommissionen det begrundet at forlænge den seks månedersperiode, inden for hvilken den skal godkende eller forkaste de nationale bestemmelser, med en ny periode for at sikre, at der kan foretages en nøje vurdering af alle foreliggende relevante data, og for at der kan tages stilling til de nationale bestemmelser på baggrund heraf. Med henblik herpå er en periode, der udløber den 20. december 2003, nødvendig.

⁽²⁾ Se fodnote 12.

2.2.2. Ingen fare for menneskers sundhed

- (52) Som anført ovenfor peger hverken den undersøgelse, der er nævnt i Nederlandenes ansøgning, eller de relevante data og oplysninger, som Kommissionen råder over, på, at der er fare for menneskers sundhed.
- (53) Kommissionen finder derfor, at kravet om, at der ikke må foreligge sundhedsfare, er opfyldt.

IV. KONKLUSION

- (54) På grundlag af ovenstående konkluderer Kommissionen, at den anmodning, som Nederlandene den 21. januar 2003 gav Kommissionen meddelelse om med henblik på godkendelse af de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af SCCP, kan antages til behandling.
- (55) I betragtning af spørgsmålets kompleksitet og i mangel af dokumentation for, at der foreligger risiko for menneskers sundhed, finder Kommissionen det dog begrundet at forlænge den i artikel 95, stk. 6, første afsnit, omhandlede periode med en ny periode, der udløber den 20. december 2003 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I overensstemmelse med traktatens artikel 95, stk. 6, tredje afsnit, forlænges den i artikel 95, stk. 6, første afsnit, omhandlede periode til at bekræfte eller forkaste de nationale bestemmelser om SCCP, som Nederlandene den 21. januar 2003 gav meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4, indtil den 20. december 2003.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. juli 2003

om ændring af beslutning 2002/79/EF om særlige betingelser for indførsel af jordnødder og visse afledte produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Kina

(meddelt under nummer K(2003) 2602)

(EØS-relevant tekst)

(2003/550/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens beslutning 2002/79/EF af 4. februar 2002 om særlige betingelser for indførsel af jordnødder og visse afledte produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Kina ⁽²⁾, senest ændret ved beslutning 2002/678/EF ⁽³⁾, skal beslutningen tages op til fornyet overvejelse senest den 31. december 2002.
- (2) Resultaterne af prøver og analyser af sendinger af jordnødder med oprindelse i eller afsendt fra Kina viser, at der fortsat er behov for de særlige betingelser, der er fastsat i beslutning 2002/79/EF, med henblik på at sikre Fællesskabet et tilstrækkeligt folkesundhedsbeskyttelsesniveau.
- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed ⁽⁴⁾ er der indført et system for hurtig varsling om fødevarer og foder (RASFF).
- (4) Af hensyn til folkesundheden bør medlemsstaterne sende Kommissionen periodiske rapporter om alle analyseresultater fra den offentlige kontrol, der er gennemført over for sendinger af jordnødder og afledte produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Kina. Sådanne rapporter bør være et supplement til indberetningspligten under systemet for hurtig varsling om fødevarer og foder.

(5) Efter anmodning fra visse medlemsstater bør der foretages en ajourføring af listen over indgangssteder, hvorigennem de produkter, beslutning 2002/79/EF omhandler, kan importeres. Af klarhedshensyn bør listen erstattes.

(6) Beslutning 2002/79/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2002/79/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Artikel 1, stk. 5, affattes således:

»5. De enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder udtager stikprøver og udfører analyser af sendinger af jordnødder og visse afledte produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Kina for at påvise aflatoxin B1 og det samlede aflatoxinindhold.

Medlemsstaterne sender hver tredje måned Kommissionen en rapport om alle analyseresultater fra den offentlige kontrol af sendinger af jordnødder og visse afledte produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Kina. Rapporten indsendes i den måned, der følger efter hvert kvartal (*).

(*) April, juli, oktober, januar.«

b) Artikel 1, stk. 6, ændres således:

I andet punktum ændres »højst ti arbejdsdage« til »højst 15 arbejdsdage«.

c) Følgende indsættes som stk. 7:

»7. Hvis en sending opdeles, ledsages de enkelte dele af den opdeltede sending af kopier af det sundhedscertifikat og de ledsagedokumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 6, og som er attesteret af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor opdelingen har fundet sted.«

⁽¹⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 1.⁽²⁾ EFT L 34 af 5.2.2002, s. 21.⁽³⁾ EFT L 229 af 27.8.2002, s. 33.⁽⁴⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Denne beslutning følges op på grundlag af oplysninger og garantier fra Kinas kompetente myndigheder og på grundlag af resultaterne af de analyser, medlemsstaterne foretager, for at afgøre, om de særlige betingelser, der er fastsat i artikel 1, giver Fællesskabet et tilstrækkeligt folkesundhedsbeskyttelsesniveau. Det vurderes samtidig, om der fortsat er behov for særlige betingelser.«

3) Bilag II affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG II

Liste over indgangssteder, hvorigennem sendinger af jordnødder og afledte produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Kina kan importeres til Det Europæiske Fællesskab

Medlemsstat	Indgangssted
Belgien	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Danmark	Alle danske havne og lufthavne
Tyskland	HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof-Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth-im-Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Oldenburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — ZA Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer-Straße-Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf-Nord
Grækenland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spanien	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellón (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irún (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Marín (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcía (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Frankrig	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Irland	Dublin — Port and Airport, Cork — Port and Airport, Shannon — Airport
Italien	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Medlemsstat	Indgangssted
Luxembourg	Centre Douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederlandene	Alle havne, lufthavne og grænsestationer
Østrig	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klagenfurt/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Finland	Alle finske toldsteder
Sverige	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Det Forenede Kongerige	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (including Tilbury, Thamesport and Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (including Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. juli 2003

om ændring af beslutning 97/830/EF om ophævelse af beslutning 97/613/EF og fastsættelse af særlige betingelser for importen af pistacienødder og visse afledte produkter med oprindelse i eller hidrørende fra Iran

(meddelt under nummer K(2003) 2603)

(EØS-relevant tekst)

(2003/551/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens beslutning 97/830/EF ⁽²⁾, senest ændret ved beslutning 2000/238/EF ⁽³⁾, er der fastsat særlige betingelser for importen af pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Iran.

(2) I beslutning 97/830/EF er det fastsat, at de kompetente myndigheder sikrer, at hver forsendelse af produkter, der er omfattet af beslutningen, kontrolleres ved systematisk prøveudtagning og analyse med henblik på bestemmelse af indholdet af aflatoxin B1 og det samlede aflatoxin-indhold, inden forsendelsen overgår til fri omsætning fra indgangsstedet til Fællesskabet. Udtrykket »systematisk prøveudtagning og analyse«, der er anført i beslutning 97/830/EF, kan fortolkes på forskellig vis, og det bør gøres klart, hvad det betyder.

(3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed ⁽⁴⁾ er der indført et system for hurtig varsling om fødevarer og foder (RASFF).

(4) Af hensyn til folkesundheden bør medlemsstaterne sende Kommissionen periodiske rapporter om alle analyseresultater fra den offentlige kontrol, der er gennemført over for sendinger af pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Iran. Sådanne rapporter bør være et supplement til indberetningspligten under systemet for hurtig varsling om fødevarer og foder.

(5) Det er vigtigt at sikre, at stikprøveudtagning og analyse af sendinger af pistacienødder og produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Iran foregår på en ensartet måde i hele Fællesskabet.

(6) Efter anmodning fra visse medlemsstater bør der foretages en ajourføring af listen over indgangssteder, hvor igennem de produkter, beslutning 97/830/EF omhandler, kan importeres. Af klarhedshensyn bør listen erstattes.

(7) Beslutning 97/830/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 97/830/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 ændres således:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. De enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder udtager prøver af alle sendinger af pistacienødder og produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Iran, med henblik på undersøgelse for aflatoxin B1 og det samlede aflatoxinindhold, før sendingerne frigives til afsætning fra Fællesskabets indgangssted.

Medlemsstaterne sender hver tredje måned Kommissionen en rapport om alle analyseresultater fra den offentlige kontrol af sendinger af pistacienødder og produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Iran. Rapporten indsendes i den måned, der følger efter hvert kvartal ^(*).

^(*) April, juli, oktober, januar.«

b) Følgende indsættes som stk. 6 og 7:

»6. Sendinger, der underkastes prøveudtagning og analyser, tilbageholdes i højst 15 arbejdsdage, inden de frigives til afsætning fra Fællesskabets indgangssted. Den importerende medlemsstats kompetente myndigheder udsteder et officielt ledsagedokument, hvori det angives, at sendingen har været underkastet officiel prøveudtagning og analyse, og hvilket resultat analysen har givet.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 343 af 13.12.1997, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 75 af 24.3.2000, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

7. Hvis en sending opdeles, ledsages de enkelte dele af den opdelte sending af kopier af det sundhedscertifikat og de ledsagedokumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 6. Kopierne skal være attesteret af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor opdelingen har fundet sted.»

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Denne beslutning følges op på grundlag af oplysninger og garantier fra Irans kompetente myndigheder og på grundlag af resultaterne af de analyser, medlemsstaterne foretager, for at afgøre, om de særlige betingelser, der er fastsat i artikel 2, giver Fællesskabet et tilstrækkeligt folkesundhedsbeskyttelsesniveau. Det vurderes samtidig, om der fortsat er behov for særlige betingelser.«

3) Bilag II affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG II

Liste over indgangssteder, hvorigennem pistacienødder eller produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Iran kan importeres til Det Europæiske Fællesskab

Medlemsstat	Indgangssted
Belgien	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Danmark	Alle danske havne og lufthavne
Tyskland	HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof-Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth-im-Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Oldenburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — ZA Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer-Straße-Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf-Nord
Grækenland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spanien	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellón (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irún (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Marín (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcía (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Frankrig	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Irland	Dublin — Port and Airport, Cork — Port and Airport, Shannon — Airport
Italien	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Medlemsstat	Indgangssted
Luxembourg	Centre Douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederlandene	Alle havne, lufthavne og grænsestationer
Østrig	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klagenfurt/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Finland	Alle finske toldsteder
Sverige	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Det Forenede Kongerige	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (including Tilbury, Thamesport and Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (including Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. juli 2003

om ændring af beslutning 2002/80/EF om særlige betingelser for import af figner, hasselnødder og pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Tyrkiet

(meddelt under nummer K(2003) 2604)

(EØS-relevant tekst)

(2003/552/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

efter høring af medlemsstaterne, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens beslutning 2002/80/EF af 4. februar 2002 om særlige betingelser for import af figner, hasselnødder og pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Tyrkiet ⁽²⁾, senest ændret ved beslutning 2002/679/EF ⁽³⁾, skal beslutningen tages op til fornyet overvejelse senest den 31. december 2002.
- (2) Resultaterne af stikprøveudtagning og analyser af partier af tørrede figner, hasselnødder og pistacienødder, der har oprindelse i eller er afsendt fra Tyrkiet, viser, at der fortsat er behov for de særlige betingelser, der er fastsat i beslutning 2002/80/EF, med henblik på at sikre Fællesskabet et tilstrækkeligt folkesundhedsbeskyttelsesniveau.
- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed ⁽⁴⁾ er der indført et system for hurtig varslings om fødevarer og foder (RASFF).
- (4) Af hensyn til folkesundheden bør medlemsstaterne sende Kommissionen periodiske rapporter om alle analyseresultater fra den offentlige kontrol, der er gennemført over for sendinger af figner, hasselnødder og pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Tyrkiet. Sådanne rapporter bør være et supplement til indberetningspligten under systemet for hurtig varslings om fødevarer og foder.
- (5) Efter anmodning fra visse medlemsstater bør der foretages en ajourføring af listen over indgangssteder, hvorigennem de produkter, beslutning 2002/80/EF omhandler, kan importeres. Af klarhedshensyn bør listen erstattes.

- (6) Beslutning 2002/80/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2002/80/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Følgende indsættes i artikel 1, stk. 1:

»— mel og pulver af hasselnødder, figner og pistacienødder henhørende under KN-kode 1106 30 90.«

b) Artikel 1, stk. 5, affattes således:

»5. De enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder udtager stikprøver og udfører analyser af sendinger af tørrede figner, hasselnødder og pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Tyrkiet for at påvise aflatoksin B1 og det samlede aflatoksinindhold.

Medlemsstaterne sender hver tredje måned Kommissionen en rapport om alle analyseresultater fra den offentlige kontrol af sendinger af tørrede figner, hasselnødder og pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Tyrkiet. Rapporten indsendes i den måned, der følger efter hvert kvartal (*).

(*) April, juli, oktober, januar.«

c) Artikel 1, stk. 6, ændres således:

I andet punktum ændres »højst ti arbejdsdage« til »højst femten arbejdsdage«.

d) Følgende indsættes som stk. 7:

»7. Hvis en sending opdeles, ledsages da enkelte dele af den opdeltede sending af kopier af det sundhedscertifikat og de ledsagedokumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 6, og som er attesteret af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor opdelingen har fundet sted.«

⁽¹⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 1.⁽²⁾ EFT L 34 af 5.2.2002, s. 26.⁽³⁾ EFT L 229 af 27.8.2002, s. 37.⁽⁴⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Denne beslutning følges op på grundlag af oplysninger og garantier fra Tyrkiets kompetente myndigheder og på grundlag af resultaterne af de analyser, medlemsstaterne foretager, for at afgøre, om de særlige betingelser, der er fastsat i artikel 1, giver Fællesskabet et tilstrækkeligt folkesundhedsbeskyttelsesniveau. Det vurderes samtidig, om der fortsat er behov for særlige betingelser.«

3) Bilag II affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG II

Liste over indgangssteder, hvorigennem sendinger af tørrede figner, hasselnødder og pistacienødder og visse produkter heraf med oprindelse i eller afsendt fra Tyrkiet kan importeres til Det Europæiske Fællesskab

Medlemsstat	Indgangssted
Belgien	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Danmark	Alle danske havne og lufthavne
Tyskland	HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof-Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth-im-Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Oldenburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — ZA Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer-Straße-Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Schusterinsel, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Billbrook, HZA Hamburg-Stadt — ZA Oberelbe-Abfertigungsstelle-Großmarkt, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Düsseldorf — ZA Düsseldorf-Nord
Grækenland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spanien	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellón (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irún (Carretera), La Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Marín (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcía (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
Frankrig	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Irland	Dublin — Port and Airport, Cork — Port and Airport, Shannon — Airport
Italien	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Medlemsstat	Indgangssted
Luxembourg	Centre Douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederlandene	Alle havne, lufthavne og grænsestationer
Østrig	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klagenfurt/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Finland	Alle finske toldsteder
Sverige	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlshamn, Landvetter, Arlanda
Det Forenede Kongerige	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (including Tilbury, Thamesport and Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (including Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 23. juli 2003

om støtteberettigede udgifter, som visse medlemsstater afholder i 2003 i forbindelse med indsamling og behandling af data, der er nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik

(meddelt under nummer K(2003) 2629)

(2003/553/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 2000/439/EF af 29. juni 2000 om Fællesskabets medfinansiering af udgifter, som medlemsstaterne afholder til indsamling af data, og finansiering af undersøgelser og pilotprojekter til støtte for den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 4, stk. 3, i beslutning 2000/439/EF træffer Kommissionen hvert år på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne afgørelse om, i hvilket omfang medlemsstaternes forventede udgifter er støtteberettigede, og hvor meget der skal ydes i EF-støtte for det følgende år.

(2) Kommissionen har modtaget femårsprogrammer fra Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige med beskrivelse af, hvilke data de agter at indsamle i perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1543/2000 af 29. juni 2000 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling og behandling af fiskeridata, der er nødvendige til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾. De har også indsendt ansøgninger om finansiel støtte til de udgifter, der er omhandlet i artikel 4 i beslutning 2000/439/EF.

(3) Kommissionen har i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1639/2001 af 25. juli 2001 om udformning af det minimale og det udvidede EF-program for indsamling af data i fiskerisektoren og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1543/2000 ⁽³⁾ gennemgået medlemsstaternes nationale programmer for 2003 og vurderet, hvorvidt udgifterne til disse programmer er støtteberettigede. Den første rate

udbetales til de berørte medlemsstater i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra a), i beslutning 2000/439/EF på grundlag af denne vurdering.

(4) Anden rate vil i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i beslutning 2000/439/EF og artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1639/2001 blive udbetalt i 2004, når Kommissionen har modtaget og godkendt en finansiel og teknisk aktivitetsrapport, hvori der gives oplysninger om gennemførelsen af de mål, der blev opstillet ved fastlæggelsen af de minimale og udvidede programmer.

(5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I nærværende beslutning fastsættes for 2003 størrelsen af de støtteberettigede udgifter for hver enkelt medlemsstat og satserne for EF's finansielle bidrag til indsamling og behandling af data, der er nødvendige til gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

Artikel 2

Til afholdelsen af udgifter til indsamling og behandling af data, der er nødvendige til gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, jf. bilag I, kan der oppebæres et finansielt bidrag på op til 50 % af de støtteberettigede udgifter i minimalprogrammet.

Artikel 3

Til afholdelsen af udgifter til indsamling og behandling af data, der er nødvendige til gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, jf. bilag II, kan der oppebæres et finansielt bidrag på op til 35 % af de støtteberettigede udgifter i det udvidede program.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 15.7.2000, s. 42.

⁽²⁾ EFT L 176 af 15.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 222 af 17.8.2001, s. 53.

Artikel 4

1. EF udbetaler den første rate på 50 % af det finansielle bidrag, der er fastsat i bilag I og II.
2. Den anden rate udbetales i 2004, når den finansielle og tekniske rapport, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), i beslutning 2000/439/EF, er modtaget og godkendt.

Artikel 5

1. Beløb, der er støtteberettigede efter denne beslutning, omregnes til euro efter kursen i maj 2002.
2. Udgiftsansmeldelser og forskudsansøgninger i national valuta fra medlemsstater, der ikke deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, omregnes til euro efter kursen i den måned, hvor Kommissionen modtager de pågældende anmeldelser og ansøgninger.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

ANEXO I/BILAG I/ANHANG I/ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I/ANNEX I/ANNEXE I/ALLEGATO I/BIJLAGE I/ANEXO I/LIITE I/
BILAGA I

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	1 000 250	500 125
Danmark	3 568 416	1 784 208
Deutschland	3 090 024	1 545 012
Ελλάς	1 693 432	846 716
España	5 610 985	2 805 493
France	5 562 235	2 781 118
Ireland	2 650 895	1 325 448
Italia	4 242 090	2 121 045
Nederland	2 471 154	1 235 577
Portugal	3 204 843	1 602 422
Suomi	954 618	477 309
Sverige	1 962 020	981 010
United Kingdom	6 547 577	3 273 788
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	42 558 539	21 279 271

ANEXO II/BILAG II/ANHANG II/ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II/ANNEX II/ANNEXE II/ALLEGATO II/BIJLAGE II/ANEXO II/LIITE II/
BILAGA II

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets maksimale finansielle bidrag Maximaler Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
België/Belgique	0	0
Danmark	12 468	4 364
Deutschland	0	0
Ελλάς	204 333	71 517
España	0	0
France	455 222	159 328
Ireland	0	0
Italia	980 560	343 196
Nederland	426 904	149 416
Portugal	0	0
Suomi	217 715	76 200
Sverige	98 538	34 488
United Kingdom	2 124 031	743 411
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	4 519 771	1 581 920

AFGØRELSE Nr. 2/2003 TRUFFET AF DET BLANDEDE UDVALG EU-SCHWEIZ

af 15. juli 2003

om ændring af bilag II (social sikring) til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer

(2003/554/EF)

DET BLANDEDE UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, særlig artikel 14 og 18, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (herefter benævnt »aftalen«) blev undertegnet den 21. juni 1999 og trådte i kraft den 1. juni 2002.
- (2) I bilag II til aftalen henvises der især til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 574/72 ⁽²⁾ som ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 ⁽³⁾, samt til efterfølgende ændringsforordninger, herunder forordning (EF) nr. 307/1999 ⁽⁴⁾.
- (3) Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 er gentagne gange blevet ændret siden aftalens undertegnelse. Det er derfor nødvendigt at integrere de relevante akter, nemlig forordning (EF) nr. 1399/1999 ⁽⁵⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 89/2001 ⁽⁶⁾, (EF) nr. 1386/2001 og (EF) nr. 410/2002 i aftalen og især i aftalens bilag II.
- (4) I henhold til protokollen til aftalens bilag II bør bistandstillæggene i henhold til schweizisk lovgivning optegnes i bilag II a til forordning (EØF) nr. 1408/71, eftersom lovgivningen om disse ydelser er blevet ændret således, at disse ydelser udelukkende finansieres af det offentlige.
- (5) Det er nødvendigt at præcisere betingelserne for og konsekvenserne af muligheden for at ansøge om fritagelse for omfattelse af den tvungne sygeforsikring i Schweiz; dette gælder især fristen for indgivelse af en ansøgning om fritagelse, konsekvenserne for familiemedlemmer, der er bosat i samme medlemsstat, fordelingen af udgifterne til naturalydelse mellem den schweiziske

institution for ulykkesforsikring og sygeforsikringsinstitutionen i en medlemsstat i forbindelse med ulykkestilfælde, samt retten til naturalydelse ved sygdom under et ophold i Schweiz.

- (6) Som følge af en ændring af invalideforsikringsordningen i Schweiz er det nødvendigt at ændre de nuværende bestemmelser i bilag II om tilkendelse af invalidepension og retten til revalideringsforanstaltninger.
- (7) Som følge af ændringer på nationalt schweizisk niveau i kompetenceområder eller betegnelser er det nødvendigt at ændre henvisningerne til de berørte ministerier og institutioner.
- (8) Den komplicerede og tekniske karakter af koordineringen af de sociale sikringsordninger kræver en effektiv og kohærent koordinering i form af anvendelsen af fælles og homogene bestemmelser inden for de kontraherende parters område.
- (9) Det er til fordel for de personer, der er omfattet af aftalen, at negative konsekvenser af de kontraherende parters anvendelse af forskellige koordineringsbestemmelser neutraliseres eller i det mindste gøres tidsbegrænsede.
- (10) Ændringerne til bilag II bør derfor anvendes fra datoen for aftalens ikrafttrædelse; bestemmelserne om ophævelse eller begrænsning af muligheden for at blive fritaget for omfattelse af den tvungne sygeforsikring i Schweiz for de i Portugal og Finland bosatte personer, bør dog først anvendes fra den 1. juni 2003 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til aftalen ændres som anført i bilaget til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 17).

⁽³⁾ EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 38 af 12.2.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 14 af 18.1.2001, s. 16.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for dens vedtagelse i Det Blandede Udvalg.

Den anvendes fra den 1. juni 2002, med undtagelse af ændringen til punkt 3, litra b) i aftalens bilag II om ophævelse eller begrænsning af muligheden for at blive fritaget for omfatelse af den tvungne sygeforsikring i Schweiz for de i Portugal og Finland bosatte personer, som anvendes fra den 1. juni 2003.

Fritagelser for at være omfattet af den tvungne sygeforsikring i Schweiz, der måtte være indrømmet personer bosat i Portugal, skal ligeledes ophøre med at have virkning fra den 1. juni 2003.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 2003.

På vegne af Det Blandede Udvalg

Matthias BRINKMANN

Formand

BILAG

Bilag II til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ændres således:

- 1) Under overskriften »Del A: Akter, som der henvises til« tilføjes under punkt 1 »Forordning (EØF) nr. 1408/71« efter »399 R 307: Rådets forordning (EF) nr. 307/1999 ...« følgende:

»399 R 1399: Rådets forordning (EF) nr. 1399/1999 af 29. april 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1).

301 R 1386: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 af 5. juni 2001 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1).«

- 2) Under overskriften »Ved anvendelsen af aftalen foretages der følgende tilpasninger til forordningen:« ændres aftalens bilag II, del A, punkt 1 således:

a) Under litra h) vedrørende bilag II a) indsættes efter litra a) et nyt litra a1), der affattes således:

»a1) Bistandstillæg (Hilflosenentschädigung) (forbundslov om invalideforsikring, LAI, af 19. juni 1959 samt forbundslov om alderdoms- og efterladteforsikring, LAVS, af 20. december 1946 i den reviderede udgave af 8. oktober 1999).«

b) Under litra o) vedrørende bilag VI affattes punkt 3 således:

»3) Tvungen omfattelse af den schweiziske sygeforsikringsordning og muligheder for fritagelse.

a) Følgende personer, som ikke er bosat i Schweiz, er omfattet af schweizisk lovgivning om tvungen omfattelse af den schweiziske sygeforsikringsordning:

i) Personer, som er omfattet af schweizisk lovgivning i henhold til forordningens afsnit II

ii) personer, for hvem Schweiz er den kompetente stat i henhold til forordningens artikel 28, 28a eller 29

iii) personer, som oppebærer ydelser ved arbejdsløshed fra den schweiziske forsikring

iv) personer, som er familiemedlemmer til de under i) og iii) nævnte personer eller til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er bosat i Schweiz, og som er omfattet af den schweiziske sygeforsikringsordning, undtagen hvis disse familiemedlemmer er bosat i en af følgende stater: Danmark, Spanien, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige

v) personer, som er familiemedlemmer til de under ii) nævnte personer eller til en pensionist, som er bosat i Schweiz, og som er omfattet af den schweiziske sygeforsikringsordning, undtagen hvis disse familiemedlemmer er bosat i en af følgende stater: Danmark, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige.

Ved udtrykket familiemedlem forstås enhver, der defineres som familiemedlem i henhold til lovgivningen i bopælslandet

b) de personer, der er omhandlet i litra a), kan efter ansøgning blive fritaget for at være omfattet af den tvungne forsikring, hvis og så længe de er bosat i en af følgende medlemsstater, og kan dokumentere, at de er forsikret mod sygdom i den pågældende stat: Tyskland, Østrig, Frankrig, Italien, samt i de i litra a), nr. iv) og v), omhandlede tilfælde Finland.

Denne ansøgning

aa) skal indgives inden tre måneder efter det tidspunkt, hvor den pågældende har pligt til at blive forsikret i Schweiz; når ansøgningen i begrundede tilfælde indgives efter udløbet af denne frist, træder fritagelsen i kraft med virkning fra det tidspunkt, hvor forsikringspligten indtræder

bb) omfatter alle familiemedlemmer, der er bosat i samme stat.«

c) Under litra o), indsættes efter punkt 3 følgende nye punkter:

»3a. Såfremt en person, som i henhold til forordningens afsnit II er omfattet af schweizisk lovgivning, ved anvendelse af punkt 3b for så vidt angår sygeforsikring er omfattet af lovgivningen i en anden stat, som er omfattet af denne aftale, afholder den schweiziske institution for forsikring mod arbejdsulykker og erhvervs sygdomme samt ulykkestilfælde og den kompetente institution for sygeforsikring hver især halvdelen af udgifterne til naturalydelser ved ulykkestilfælde, når der består krav på naturalydelser over for begge institutioner. Selv hvor en sygeforsikringsinstitution i bopælslandet er forpligtet til at udrede ydelser i anledning af en arbejdsulykke eller erhvervs sygdom eller et ulykkestilfælde på vej til eller fra arbejde, afholder den schweiziske institution for forsikring mod arbejdsulykker og erhvervs sygdomme samt ulykkestilfælde alene disse udgifter.

- 3b. Personer, som er beskæftiget, men som ikke er bosat i Schweiz, og som er omfattet af den lovpligtige forsikring i deres bopælsland i henhold til punkt 3, litra b), er omfattet af bestemmelserne i forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), hvis deres tilstand under et ophold i Schweiz kræver øjeblikkelig ydelse af hjælp.»
- d) Punkt 8 affattes således:
- »8) Uanset bestemmelserne i forordningens afsnit III, anses en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er omfattet af schweizisk lovgivning om invalideforsikring, for omfattet af denne forsikring i et år efter afbrydelsen af arbejdet forud for invaliditetens indtræden, hvis den pågældende har måttet opgive sin beskæftigelse eller selvstændige virksomhed i Schweiz som følge af et ulykkestilfælde eller sygdom, og hvis invaliditeten er blevet konstateret i Schweiz; den pågældende er endvidere forpligtet til at indbetale bidrag til alders-, efterladte- og invalideforsikringen, som om han var bosat i Schweiz. Disse bestemmelser finder dog ikke anvendelse, såfremt den pågældende er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat i overensstemmelse med forordningens artikel 13, stk. 2, litra a)-e), artikel 14 til 14 f eller artikel 17.«
- e) Punkt 9 affattes således:
- »9) En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er omfattet af schweizisk lovgivning om invalideforsikring, og som på grund af et ulykkestilfælde eller sygdom har været nødsaget til at ophøre med sin erhvervmæssige beskæftigelse i Schweiz, som har været hans eksistensgrundlag, anses for omfattet af denne forsikring med henblik på erhvervelse af ret til revalideringsforanstaltninger, og mens disse foranstaltninger finder sted, såfremt han ikke påbegynder en anden erhvervmæssig beskæftigelse uden for Schweiz.«
- 3) Under overskriften »Del A: Akter, som der henvises til« tilføjes under punkt 2 »Forordning (EØF) nr. 574/72« efter »399 R 307: Rådets forordning (EF) nr. 307/1999« følgende:
- »399 R 1399: Rådets forordning (EF) nr. 1399/1999 af 29. april 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1).
- 301 R 1386: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 af 5. juni 2001 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1).
- 301 R 89: Kommissionens forordning (EF) nr. 89/2001 af 17. januar 2001 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT L 14 af 18.1.2001, s. 16).
- 302 R 410: Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002 af 27. februar 2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 17).«
- 4) Under overskriften »Ved anvendelsen af aftalen foretages der følgende tilpasninger til forordningen:« ændres aftalens bilag II, del A, punkt 2 således:
- a) I litra a) vedrørende bilag 1 affattes punkt 2 således:
- »2. Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna — State Secretariat for Economic Affairs, Directorate of Labour, Berne (Statssekretariatet for økonomi, Arbejdsdirektoratet, Bern).«
- b) I litra d) vedrørende bilag 4 affattes punkt 5 således:
- »5. Arbejdsløshed Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna — State Secretariat for Economic Affairs, Directorate of Labour, Berne (Statssekretariatet for økonomi, Arbejdsdirektoratet, Bern).«
- c) Litra g) vedrørende bilag 7 affattes således:
- »Schweiz
- UBS SA, Genève — Genf — Ginevra — Geneva.«

- d) Litra j) vedrørende bilag 10 ændres således:
- a) Under punkt 3 i den engelske udgave slettes udtrykket »Gemeindeverwaltung — Administration communale — Amministrazione comunale.«.
 - bb) Under punkt 5 i den engelske udgave tilføjes udtrykket »Gemeindeverwaltung — Administration communale — Amministrazione comunale« før udtrykket i parentes »the local authority at the place of residence.«.
 - cc) Under punkt 6 ændres udtrykket »Bundesamt für Wirtschaft und Arbeit, Bern — Office fédéral du développement économique et de l'emploi, Berne — Ufficio federale dell'industria, dello sviluppo economico e del lavoro, Berna (Forbundskontoret for Økonomi og Arbejde, Bern)« til følgende:

»Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna — State Secretariat for Economic Affairs, Directorate of Labour, Berne (Statssekretariatet for økonomi, Arbejdsdirektoratet, Bern)«.
 - dd) Under punkt 7, litra c) ændres udtrykket »Bundesamt für Wirtschaft und Arbeit, Bern — Office fédéral du développement économique et de l'emploi, Berne — Ufficio federale dell'industria, dello sviluppo economico e del lavoro, Berna — (Forbundskontoret for Økonomi og Arbejde, Bern)« til følgende:

»Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna — State Secretariat for Economic Affairs, Directorate of Labour, Berne (Statssekretariatet for økonomi, Arbejdsdirektoratet, Bern)«.
- 5) Bilag II, del B, ændres således:
- a) Under punkt 4.23 ændres »387 D XXX« til »387 Y 1009 (01)«.
 - b) Under punkt 4.25 ændres »388 D XXX« til »388 Y 309 (01)«.
 - c) Under punkt 4.26 ændres »388 D XXX« til »388 Y 309 (3)«.
 - d) Under punkt 4.29 ændres »389 D XXX« til »389 Y 1115 (01)«.
 - e) Under punkt 4.30 ændres »390 D XXX« til »390 Y 412 (01)«.
 - f) Under punkt 4.31 ændres »390 D XXX« til »390 Y 412 (02)«.
 - g) Under punkt 4.32 ændres »390 D XXX« til »390 Y 412 (03)«.
 - h) Under punkt 4.33 ændres »390 D XXX« til »390 Y 330 (01)«.
 - i) Punkterne 4.16, 4.46 og 4.47 udgår.
 - j) Under punkt 4.38
 - nr. 1, litra a), ændres udtrykket »Invalidforsikring« til »Alders-, efterladte- og invalidforsikring«
 - nr. 2, ændres udtrykket »Bundesamt für Wirtschaft und Arbeit, Bern — Office fédéral du développement économique et de l'emploi, Berne — Ufficio federale dell'industria, dello sviluppo economico e del lavoro, Berna — (Forbundskontoret for Økonomi og Arbejde, Bern)« til følgende:

»Staatssekretariat für Wirtschaft, Direktion für Arbeit, Bern — Secrétariat d'Etat à l'économie, Direction du travail, Berne — Segretariato di Stato dell'economia, Direzione del lavoro, Berna — State Secretariat for Economic Affairs, Directorate of Labour, Berne (Statssekretariatet for økonomi, Arbejdsdirektoratet, Bern)«.
- k) Efter punkt 4.55 indsættes følgende nye punkter:
- »4.56. 399 D 370: Afgørelse nr. 171 af 9. december 1998 om ændring af afgørelse nr. 135 af 1. juli 1987 om tilkendelse af naturalydelse, der omhandles i artikel 17, stk. 7, og artikel 60, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 574/72 og om tilfælde, hvor øjeblikkelig hjælp er påkrævet i den i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede forstand, og hvor det er tvingende nødvendigt at yde hjælp straks i den i artikel 17, stk. 7, og artikel 60, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede forstand (EFT L 143 af 8.6.1999, s. 11).
 - 4.57. 399 D 371: Afgørelse nr. 172 af 9. december 1998 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 101) (EFT L 143 af 8.6.1999, s. 13).
 - 4.58. 300 D 129 (01): Afgørelse nr. 173 af 9. december 1998 om de fælles regler, som skal anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med refusion mellem institutioner som følge af overgangen til euro (EFT C 27 af 29.1.2000, s. 1).
 - 4.59. 300 D 141: Afgørelse nr. 174 af 20. april 1999 om fortolkning af artikel 22 a i forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 47 af 19.2.2000, s. 30).

- 4.60. 300 D 142: Afgørelse nr. 175 af 23. juni 1999 om fortolkning af det i artikel 19, stk. 1 og 2, artikel 22, artikel 22 a, artikel 22 b, artikel 25, stk. 1, 3 og 4, artikel 26, artikel 28, stk. 1, artikel 28 a, artikel 29, artikel 31, artikel 34 a og artikel 34 b i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 omhandlede begreb »naturlig sygdom og moderskab, samt om opgørelse af refusionsbeløb i henhold til artikel 93, 94 og 95 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72, og om de forskud, der skal ydes i henhold til samme forordnings artikel 102, stk. 4 (EFT L 47 af 19.2.2000, s. 32).
- 4.61. 300 D 582: Afgørelse nr. 176 af 24. juni 1999 om den refusion, som den kompetente institution i en medlemsstat skal foretage af udgifter afholdt under et ophold i en anden medlemsstat, ifølge den i artikel 34, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede fremgangsmåde (96/249/EF) (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 42).
- 4.62. 300 D 748: Afgørelse nr. 177 af 5. oktober 1999 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 128 og E 128 B) (EFT L 302 af 1.12.2000, s. 65).
- 4.63. 300 D 749: Afgørelse nr. 178 af 9. december 1999 om fortolkning af artikel 111, stk. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 574/72 (EFT L 302 af 1.12.2000, s. 71).
- 4.64. 302 D 154: Afgørelse nr. 179 af 18. april 2000 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 111, E 111 B, E 113 til E 118, E 125 til E 127) (EFT L 54 af 25.2.2002, s. 1).
- 4.65. 301 D 70: Afgørelse nr. 180 af 15. februar 2000 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 211 og E 212) (EFT L 23 af 25.1.2001, s. 33).
- 4.66. 301 D 891: Afgørelse nr. 181 af 13. december 2000 om fortolkning af artikel 14, stk. 1, artikel 14 a, stk. 1 og artikel 14 b, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om den lovgivning, der finder anvendelse på udstationerede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som midlertidigt er beskæftiget uden for den kompetente stat (EFT L 329 af 14.12.2001, s. 73).
- 4.67. 301 D 655: Afgørelse nr. 182 af 13. december 2000 om fastsættelse af fælles rammer for indsamling af data om behandling og afgørelse om pensionsansøgninger (EFT L 230 af 28.8.2001, s. 20).
- 4.68. 302 D 155: Afgørelse nr. 183 af 27. juni 2001 om fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med sygehjælp under svangerskab og fødsel (EFT L 54 af 25.2.2002, s. 39).«
-

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1319/2003 af 24. juli 2003 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter*(Den Europæiske Unions Tidende L 186 af 25. juli 2003)*

Side 16 i bilaget, i kolonnen »Restitutionsbeløb«:

i stedet for:

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
»0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	8,165
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	8,165
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	9,67
0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	9,67
0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,2081
0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,2081
0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,2179
0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,2179
0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,2081«

læses:

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
»0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	6,804
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	6,804
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,1734«